

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. december 2008, letnik XXXIX, št. 12

Proračun 2008

**KLI od začetka
do konca**

Odpadki po novem

**Jasna Čuk Rupnik
s krmilom v zdravstvu**

**Joži Nagode –
naj prostovoljka**

**Dobrodelnost
od srca do srca**

**Reformacija
na Logaškem**

**Pevsko društvo
z bogato bero**

**Mario – kitarist
neslutnih izzivov**

**Utrdbe v knjigi
in na razstavi**

Miklavževanje

**Rožle – smučarski
reprezentat**

Konsenzualni kompromis in obrabljena demokracija

DeSUS je dal v vladi prednost stroki pred politiko!? In tako je od treh pričakovanih ministrov prispel do enega.

Odgovornost za prihodnost je tu. Potrebujemo drug drugega (čeprav ne ravno vsakogar!). Na delu je najsodobnejša politika, ki bo zagotovila korenite spremembe vladanja, med katerim opozicija ne bo preslišana, ker po- slej parlament ne bo več glasovalni stroj. Tako se bo v parlamentu govorilo le o stvarnih stvareh, saj ne bo več avtoritarnega in nede- mokratičnega voditelja.

In resnično, ne vemo natanko, kaj je bilo presvetli kralji- ci Angleški, na obisku z možem princem Filipom, vojvodo Edinbur- škim, da nas je navdušila z vsem svojim sijajem in svojo osuplostjo nad tem, češ kaj vse smo dosegli v 17 letih svoje samostojnosti. Dra- ga in vsega spoštovana vredna kraljica Angleška, nič posebnega se ni zgodilo, še celo ne v zadnjem štiriletju. Le vrnite se k nam čez nova štiri leta, pa bo vaša visokost uvidela, kako nam je konsenzual- ni kompromis med predvolilnimi obljubami in politično stvarnostjo

porodil sanjsko vlado z osemnajstimi najboljšimi med najboljšimi in – z Dimitrijem Ruplom s pestrim telefonskim imenikom v žepu, skratka, z usposobljenimi, da bodo premagali vse ovire na poti k na- rodovemu blagru. Tedaj – čez štiri leta – po premagani recesiji, po premagani gospodarski in finančni krizi bo postala Slovenija veliki raj pod Triglavom, ne le »mali raj«, kot je menil odhajajoči ameri- ški predsednik Bush mlajši. Sploh če se bo ubogim sodnikom odpra- vila vnebovpijoča krivica, ki jim ne zagotavlja ministrskih plač, pač pa le doživljenjsko podministrsko plačo. Ampak ministrska plača se sodnijskemu zboru kompromisno nasmiha, ne glede na domine akademikov itd.

Vidite, dragi moji, tako nekako bo s konsenzualnim kom- promisom, ki bo enkrat za vselej odpihnil nesoglasja, ki so sicer bistvena značilnost obrabljene demokracije; ta pa nam je bila na Slovenskem v teh 17 letih očitno bolj v napoto kot v prid.

Slišalo se je celo, da je udobneje imeti finance v dobri kondiciji kot pa demokracijo. Zato se bodo minimalne plače od 500 dvignile na 1000 evrov.

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Manjka še oprema

Gradbena in obrtniška dela pri dograjevanju Zdravstvenega doma so kon- čana. Opravljen je bil tudi tehnični pre- gled; doslej so bile odpravljene tudi napa- ke. Investicijska vrednost znaša 1 milijon evrov. Do vselitve v nove prostore manjka le še oprema. Med vodstvom Zdravstve- nega doma in občino je dogovorjeno, da

bo nakup opreme, vredne kakih 220.000 evrov, poplačal Zdrav- stveni dom iz amortizacije.

Pred slovesno otvoritvijo bo treba opraviti še nekate- ra prenovitvena dela v dosedanji stavbi: prenova oken, tlakov in strojnih instalacij, za kar je občina namenila denar v proračunu za leto 2009. Pred izvedbo teh del bo treba začasno preseliti ordina- cije v novi del stavbe. Vse naj bi bilo nared do konca februarja, ko bo tudi oprema že na svojem mestu.

Izrinjeni iz državnega sofinanciranja

Ministrstvo za šolstvo in šport je sporočilo občini sklep o sofinanciranju vrtca v Logatcu na Tržaški 105 (Stara sodnija). Ministrstvo je, žal, naš projekt uvrstilo na 6. mesto; sofinancirani pa bodo le prvi štirje projekti. Tako je občina ostala prepuščena sama sebi s financiranjem celotnega projekta novega vrtca. In ob- čina se je odločila za gradnjo vrtca v dveh fazah.

Za prvo fazo, ki zajema gradnjo petih oddelkov – zgra-jeni naj bi bili do konca marca 2009 –, so že stekla pripravljajla dela. Druga faza pa bo počakala do izgradnje prve faze. Šele tedaj bo sprejeta odločitev o dograditvi celotnega projekta – z devetimi oddelki.

Upravni center po planu gradnje

Dela pri gradnji Upravnega centra potekajo v zado- voljivi dinamiki, ki odstopa le toliko od plana, kolikor so odprta dela odvisna tudi od vremenskih nevšečnosti. Uspešnost gradnje

temelji na usklajenem delu med izvajalcem, nadzorom in projek- tantom. Tako kaže, da naj ne bi bilo ovir, ki bi zadrževale grad- njo in bi ta ne bila končana do septembra prihodnjega leta. Tudi podražitev in dodatnih del ni zaznati. Skratka, na jesen 2009 bo Upravni center goden za vselitev.

Upravni center napreduje navzgor.

Foto: F. Brus

Zaostanki ne bodo ogrozili dograditve šole Tabor

Gradnja novega dela Osnovne šole Tabor je nekoliko zastala. Pozidava novega dela stavbe naj bi bila pod streho do konca novembra, pa se to ni zgodilo. Vendar po zagotovilih iz- vajalca bo novogradnja dokončana do 30. avgusta 2009. Ker pa novogradnja posega tudi v prostore, kjer ta čas poteka pouk, bo treba počakati na počitniški čas, ki bo najprikladnejši za izvedbo vseh del. Na vsak način pa bo novi del šole pripravljen za pouk 1. septembra 2009.

V Grčarevcu novi avtobusni postajališči

Z domačim podjetjem Treven, d.o., bo občina sklenila pogodbo za izvedbo obeh novih avtobusnih postajališč v Grčarevcu. Ob ugodnem vremenu se bo izvajalec takoj lotil del, ki naj bi se končala do konca aprila. Ta rok določa tudi sofinanciranje Ev-ropske unije, ki bo nepovrnljivo prispevala 50% od investicijske vrednosti 150.000 evrov.

Špela Istenič

Župan Janez Nagode

Na naslovnici: Novembrski sneg

Foto: Marcel Štefančič

Vabilo k predpraznični dobrodelnosti

Spoštovane občanke in spoštovani občani!

Božično-novoletni prazniki so pred nami. Župan in direktorica občinske uprave želiva tudi letos nadaljevati s tradicionalno dobrodelno akcijo:

ZA PRAZNIKE POMAGAMO

Ta nam omogoča, da se izognemo nakupovanju nepotrebnih voščilnic in daril ter tako zbrana sredstva namenimo v humanitarne namene.

V Knjižnici Logatec si že nekaj časa prizadevajo urediti prijetno okolje in ponuditi svoje storitve tudi skupinam bralcev s posebnimi potrebami. Med temi je veliko občanov, zlasti starejših, ki imajo težave z vidom. Tej skupini uporabnikov bi želeli olajšati težave pri branju ali sploh omogočiti branje s pomočjo elektronskega pripomočka za slabovidne – myReader2, ki stane 5.832 evrov. Knjižnica nima namenskih sredstev za tovrstno opremo, zato predlaga in prosi, da bi se sredstva zbirala v okviru akcije ZA PRAZNIKE POMAGAMO.

Vabiva tako vse uporabnike občinskega proračuna, javne zavode in ustanove, državna in zasebna podjetja, društva in tudi posamezne občane, da namesto božično-novoletnih čestitk in daril namenimo denar za nakup elektronskega pripomočka za slabovidne.

Če se boste odzvali najinemu vabilu, vas prosiva, da sredstva nakažete na TR Območnega združenja RK Logatec, štev.: 02025-0020135849, s pripisom ZA PRAZNIKE POMAGAMO. Imena donatorjev bomo objavili v medijih, zato predlagava, da prispevke nakažete do konca decembra letos. Celotna zbrana sredstva bomo namenili za nakup elektronskega pripomočka za slabovidne.

Že vnaprej se vam zahvaljujemo za vašo dobrodelno odločitev.

*Alenka Gorza Jereb, direktorica OU
Janez Nagode, župan*

Sprejem proračuna in nekaterih podražitev

Proračun gladko potrjen kljub nasprotnim glasovom opozicije – Šokantna razprava o varstvu javnega reda in miru – Podražitve: vrtci za 3,41 oziroma 6,77%, nadomestilo za uporabo zemljišča za 15% in poprečni stroški komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč za 6,10%

Proračunu na pot v leto 2009

Župan Janez Nagode

je uvodoma predstavil predlagane dopolnitve, ki so posegle v dohodninski in odhodninski del proračuna. Občinska uprava tako predlaga za 185.000 evrov več denarja (iz naslova investicij in prodaje prostorov). Zmanjšujejo pa se postavke na račun občinskih proslav, informiranja, pisarniške opreme, varnosti v cestnem

prometu, pomoči kmetijstvu, študije cestnega omrežja, izdelave promocijskega materiala, urejanja občinskega premoženja, urbanistične službe, pokroviteljstva, vzdrževanja športne dvorane, izgradnje vrtca, gradnje vodovoda Ograje-Zaplana, gradnje kanalizacije v Logatcu, in rekonstrukcije cest v KS Trate (skupaj 40.894 evrov). Povečali pa se bodo odhodki pri oskrbi zapuščenih živali, izdelavi dokumentacije za kanalizacijo Martinj Hrib, pri izdelavi projekta pločnika in kolesarske steze na Mandrge, pri komunalni infrastrukturi v Grčarevcu, Spodnji Log-Hotedršica in Srednji Log Hotedršica, pri nakupu zemljišča za športno igrišče v Hotedršici. Dodatna sredstva pričakuje tudi Zdravstveni dom za prenovo starih prostorov, Center za socialno delo pa za nakup osebnega vozila za terensko delo. Nekaj se bo primaknilo tudi posameznim krajevnim skupnostim: Lazam za celostni razvoj podeželja in gradnjo poslovalne vežice v Planini, Naklu prerazporeditev sredstev, Rovtam za izdelavo dokumentacije in za nakup zemljišča za poslovalno vežico. Razlika med prihodki in odhodki se bo pokrila s predvidenim ostankom iz leta 2008.

Ker ni bilo drugih amandmajev, tudi razprave ni bilo, pač pa so nekateri svetniki pred glasovanjem razlagali svoj glas. Tako je **Marko Čuk**, SLS, pritrdjeval proračunu pričakujoč, da se bodo pospešile aktivnosti pri pridobivanju gradbenega dovoljenja za kanalizacijo na Martinj Hribu.

Vladislav Puc, NSi, je

čestital županu za pripravo silno ambicioznega proračuna, strah pa ga je rebalansov. Proračuna pa ne bo podprl, ker jemlje denar humanitarnim in društvenim uporabnikom, ker se že 10 let ni kupilo nobeno stanovanje, ker ni znan vrstni red investicij in ni pojasnil o financiranju zapiranja deponije odpadkov. – **Župan** je pojasnjeval, da financiranje

društvenih dejavnosti določa zakon, denar pa redno ostaja neizkoriščen; iz stanovanjskega sklada se bosta v letu 2009 kupili dve stanovanji. Vrstni red investicij pa je jasen: Upravni center, šola Tabor, vrtec na Tržaški 105 in Zdravstveni dom.

Ladka Furlan, SDS, je menila, da je bil proračun pospremljen z lepimi besedami. Pripomba pa so bile nesmiselne, ker se pač nikoli ne upoštevajo. Proračun pa bo tako in tako sprejet tudi brez opozicije. Je pa cel kup vprašanj, na katere župan nima

čas prihajajoče recesije je tudi težko napovedati prihodnost

Boris Hodnik, LDS, bo podprl proračun in s tem prevzel odgovornost za njegovo izvajanje. Načrt je ambiciozen. Vsega se ne da zanesljivo predvideti.

Rebalans je pač potreben. S kreditom bo treba pridno gospodariti.

Končno so svetniki večinsko sprejeli proračun: 14 glasov za, 6 pa jih je bilo proti.

Martin Koren

Javni red in mir pa kdaj drugič

Naravnost šokantni odmevi, ki so si na pomoč priklicali celo Orwella, so prestavili obravnavo Odloka o varstvu javnega reda in miru na eno naslednjih sej, saj bo treba dotlej prezračiti domala vse člene.

Zaradi metodologije plač – vrtci spet dražji

V pravcati osir je ponovno dregnil predlog za višja plačila v vrtcih, kot je utemeljevala ravnateljica vrtca Kurirček Frida Rupnik. Za otroka 1. starostnega obdobja bodo morali starši odšteti dodatnih 5,90 evra, za otroka 2. starostnega obdobja pa 9,76 evra. Pač tako terja metodologija, ki odmerja plače. Torej višje plače, dražji vrtci. Skratka, vsemu je kriv plačni sistem. Končno se je za povišico odločilo 12 svetnikov, 8 jih je temu nasprotovalo.

Tudi uporaba zemljišča terja svoje

Predlog za povišanje nadomestila za uporabo zemljišča od sedanjih 0,00014 na 0,00016 evra je naletelo na polemične tone, tako pri **Bertu Menardu**, LzL, ki je opozarjal na to, da v času bližajoče se recesije ni preveč zdravo obremenjevanje občanov. A vendar je za višje nadomestilo glasovalo 14 svetnikov, 6 jih je bilo proti.

Navzgor še stroški za komunalno opremljanje stavbnih zemljišč

Posebne navdušenja pa ni bil deležen niti sklep o povišanju cen za komunalno opremljanje. Ta se tudi popravi navzgor: za individualno rabo z 42,69 na 45,75 evra, za kolektivno rabo pa s 46,52 na 49,49 evra. Za sklep je bilo 15 glasov, proti pa en sam glas.

Brez razprave in zadreg

Pri nadaljnjih odlokih in sklepah je šlo pobilskovo, v večini primerov celo soglasno, tako: Odlok o prostorskem načrtu za območje Stare ceste, Odlok o programu opremljanja stavbnih

zemljišč za Jačko in Odlok o programu opremljanja stavbnega zemljišča Volčji Hrib na Kalcah, Predlog odloka o oglaševanju (I. obravnava), Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč v Gorenjem Logatcu, Investicijski program za gradnjo, upravljanje in vzdrževanje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij, letni programi kulture in športa. Brez zatiklajev so bila izvoljena tudi nekatera delovna telesa: odbor za gospodarstvo, kmetijstvo in finance, odbor za gospodarjenje z nepremičninami in opremljanje stavbnih zemljišč, odbor za urejanje prostora, varstvo okolja in infrastrukturo ter odbor za družbene dejavnosti; opravljeno pa je bilo tudi prav toliko razrešitev dosedanjih sestavov delovnih teles.

Območna izpostava JSKD Logatec

in
Društvo prijateljev otrok in mladine
prirejata

NOVOLETNI SEJEM NA CANKARJEVI ULICI V LOGATCU 2008

v popoldnevih od sobote, 27., do torka, 30. decembra,

med 16. in 18. uro

V zadnjih predprazničnih dneh decembra želimo ponovno oživiti Cankarjevo ulico in ustvariti praznično vzdušje. S ponudbo svojih izdelkov in kulturnim programom se bodo predstavila društva in posamezniki ljubitelji. Sodelujejo: Občina Logatec, Komunalno podjetje Logatec, Krajevna skupnost Naklo, Turistično društvo Logatec.

KULTURNI PROGRAM bo potekal vsak dan ob 17.00 uri

Sobota 27. 12. ob 17.00

Golaž godba (KD Pihalni orkester)

Nedelja 28.12. ob 17.00

Ženski pevski zbor DI DU

Folklorna skupina KTD Hotedršica

Ponedeljek 29.12. ob 17.00

Duo Mir

Moški pevski zbor PD Hotedršica

Torek 30. 12. ob 17.00

Gledališka predstava za otroke

Palčki zavijalčki, gledališče KU-KUC in obisk dedka Mraza
Informacije: Tanja-Pina Škufca, 01/7591 740, 031 867974

e-pošta: oi.logatec@ikabelnet.net

Spoštovane občanke in občani

V teh prazničnih dneh ob trenutkih polne sreče in miline Vam voščim blagoslovljen božič, doživet dan samostojnosti in enotnosti ter veliko življenjske energije, zdravja, sreče ter medsebojne radosti v prihajajočem letu.

Vaš župan Janez Nagode

Stroki, Logatcu in svojim sodelavcem zaupam in verjamem –

pravi nova direktorica logaškega Zdravstvenega doma Jasna Čuk Rupnik

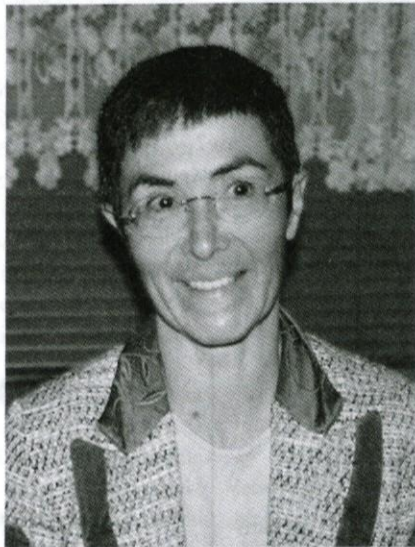
Deloma se spominjam, da je nekoč dijakinja Jasna Rupnik zgodaj zjutraj tekala na avtobus in v gimnazijo Bežigrad, da je ropotalo po vsej hiši, ker se je pač vedno mudilo, in je bila mama huda na svojo hčer, češ da s svojim ravnanjem zbuja sosede. Sam sem bil pa eden tistih, ki sem kot sosed slišal ta ropot v isti hiši, pa ga nisem imel veliko za mar. Logatčani pa jo kajpak poznajo vsaj 30 let kot zdravnico, pediatrijo in vodjo Centra za preventivo in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog, zdaj pa jo bodo spoznali kot novo direktorico Zdravstvenega doma Logatec, ki ga zaseda od 1. novembra letos. Začela je kot dežurna zdravnica v ambulanti splošne medicine, kjer so bile razmere mnogo slabše od današnjih, bila je štiri leta na specializaciji pediatrije, se poročila, rodila tri otroke in se po sedmih letih vrnila kot pediatrija ter delala na tem mestu 20 let. In ne le to. Logatec je bil namreč pred dvajsetimi leti v vrhu slovenske problematike v odvisnosti od heroina in je tudi ustanovil enega prvih centrov za preventivo in zdravljenje. Dr. Čukova je že 13 let vodja tega centra. Kot pediatrija in vodja Centra je vzpostavila izredno visoka merila, da jo danes poznajo po vsem svetu. Kljub temu, da ji je že pred leti bilo ponujeno mesto direktorice, se je bolj posvetila delovanju Centra in pediatriji. Zdaj smatra, da je delo utečeno.

In tako, dr. Jasna Čuk Rupnik, ste sprejeli ponovno ponudbo?

Vidim, da se Zdravstveni dom dobro razvija, imam odlične sodelavce, dobre smernice, imamo ljudi, ki so voljni in željni dela. Seveda ni vse idealno, a živeti in delati v takem kolektivu me je vzpodbudilo, da prevzamem tudi mesto direktorice. Zavedam pa se, da je še precej stvari, ki bi jih bilo treba spremeniti, popraviti, po večini so to stvari, vezane na denar, treba je predstaviti projekte za zagotavljanje kakovosti dela in varnosti bolnikov. Želim uvesti novitete, ki bodo povečale kakovost dela sodelavcev in s tem tudi varnost bolnikov. Kar 99% napak se dogaja zaradi motenj v organizaciji.

Imate za to dovolj kadra?

Dovolj kadra imamo za to, kar nam je pripravljena plačati zavarovalnica, manjka pa nam vsekakor še en splošni zdravnik, en zobozdravnik, tudi na podro-

Dr. Jasna Čuk Rupnik. Foto: P. Sark.

čju patronažnih sester, seveda, nam manjka vsaj "pol pediatra", ki bi pokrival predšolsko in šolsko populacijo itn.

Kaj vam pomeni več novega prostora v Zdravstvenem domu?

Odpravili bomo eno od poglavitnih težav, ki se pojavlja ob menjavi ambulant: en zdravnik zapušča delovno mesto, drugi prihaja na njegovo, in ta menjava, seveda, mislim tudi na paciente, nam že leta povzroča mnoge zastoje in težave pri funkcioniranju ambulant. In tudi ko nam uspe dobiti še enega splošnega zdravnika, bo imel poslej vsak zdravnik svojo ambulanto.

Kako ste opremljeni?

Lahko rečem, da zadovoljivo. Zadnja pridobitev je novi ultrazvok, uporaben na veliko različnih mestih diagnoz in opazovanj. Imamo torej sodobne aparature, novi prostori bodo olajšali delo tudi pri njih. Pri vsem tem so nam ogromno in največ pomagali občani Logatca, od prvega reševalnega avtomobila naprej; tu se jim ponovno zahvaljujem. Tudi različna podjetja so vedno pokazala razumevanje in pomagala.

Začeli ste v dežurni službi in pravite, da so se stvari do danes precej spremenile. Vendar, kot vem, več zdravnikov zdaj vendarle ne dežura. Se bo to spremenilo pod vašim vodstvom?

To je zaenkrat še "znanstvena fantastika". Bistvena razlika je v tem, da

ima dežurna ekipa na dosegu svoje domače telefonske številke in so pacientom lahko v kritičnih trenutkih dosegljivi takoj.

Vaše delo bo najbrž okrnjeno na področju pediatrije in vodenja Centra, ko ste postali direktorica.

Vsekakor. Upala sem, da bomo že novembra dobili ljudi, ki bi prevzeli del opravil na obeh področjih, ki jih omenjate, poleg tega grem po izteku štiriletnega mandata lahko v pokoj, torej bo treba v logaškem zdravstvenem domu tako ali tako nekaj spremeniti. Lažje jih bo spreminjati, ko sem jaz še tu zaposlena, in to je moj namen, da se popolni del opravil, ki jih imam kot vodja Centra in pediatrija. Uvedla bom druge, nove zdravnike. Do konca decembra dokončujemo širitev Zdravstvenega doma, takoj za tem se naadam nove opreme – mislim predvsem na novi zobozdravstveni stol. Potem pa je moja prva naloga, da se moj odhod z obeh mest čim hitreje in čim bolj popolni.

V čem vidite svojo moč, da lahko kaj spremenite, če ste direktorica in ne le zdravnica?

Pomemben je boj za pravilno in kakovostno predpisovanje zdravil, da v zdravstvu dobimo to, kar potrebujemo, seveda, prek Zdravniške zbornice in Skupnosti zdravstvenih zavodov Slovenije, kjer se zbirajo vodstveni delavci in skušajo doseči uresničitev želja prek strokovnega sveta. Na področju zdravil pa so številne možnosti. Ni nujno, da je novo zdravilo tudi boljše. Z dodelitvijo zdravil na pozitivno listo se spodbuja tudi strokovnost dela, tako da v Sloveniji najbrž danes ni primera, ko bi nekdo, ki nujno potrebuje zdravilo, tega ne bi dobil. Seveda, ostaja težava z novjšimi zdravili, ki so praviloma zelo draga, saj industrija rada dela draga zdravila, da lahko dobro zasluži. Skratka, strokovnjaki, predvsem na direktorskih mestih, imamo možnost, da v strokovnih telesih prepričamo zavarovalnice, kaj potrebujemo. Velike sisteme, tudi zunaj zdravstva, pa je težko premikati, to vemo vsi. Ko pa narašča število prebivalstva, se povečujejo tudi potrebe. In ne le v zdravstvu.

Razmišljate v zdravstvu tudi o gradnji kakega dodatnega zdravstvenega doma?

Zaenkrat ne, ker menimo, da je

zdravstvo panoga, ki najbolje deluje na enem mestu. Ljudje so danes v glavnem mobilni, mobilni pa smo tudi mi.

Česa se torej pri svojem nadaljnjem delu najbolj veselite? Morda tudi česa ne?

Sem zelo pragmatična. Res je sicer, da zdaj "komaj diham", saj sem v zdravstvenem domu od jutra do večera. Toda stvari bom uredila v mesecu ali dveh. Z Zdravniške zbornice še čakamo soglasje za novega pediatra, ki sicer že dela in mi pomaga, nekaj časovnega zadržka pa je tudi pri kolegici, ki me bo nadomestila v Centru. Vendar se bo tudi to uredilo. Sodelavci pa si želijo novega znanja, in vesela sem, ker lahko rečem, da mi ni treba niko-

gar vzpodbujati k dodatnemu izobraževanju in izpopolnjevanju. V sodelavce imam res veliko zaupanja. Verjamem, da nam bo v nekaj letih uspela tudi formalna pridobitev certifikata za kakovost, kar bo potrjevalo, ne le da dobro delamo, ampak da imamo svoje delo tudi radi. Tudi s stroko zunaj meja bomo dobro sodelovali. Strah je edino v tem, da v Sloveniji res primanjkuje zdravnikov. Delati v stiski s časom pa ne more prinesiti najboljših rezultatov.

Koliko časa, prostega časa pa boste torej imeli zase?

Naš Zdravstveni dom je v zadnjih letih naredil velik skok v zagotavljanju preventive na vseh področjih; to Logaščani vedo. Osnova zdravstva je preventiva

– imeti več zdravih ljudi. K temu sodi plačevanje zdravnikov po sistemu glavarine, ne po sistemu bolnikov. Zdravstveno delo ne sme biti le storitev. In ker se sama preventive zelo dobro zavedam, ohranjam svojo kondicijo. Trikrat na teden, če je čas tudi vsak dan, tečem najmanj 50 minut; ob sobotah in nedeljah greva z možem kolesariti ali pa v hribe. Že tretje leto pa dvakrat tedensko hodim na tečaj flamenca. Sem živahen človek, vedno sem rada plesala in tako uživam tudi v tem. Si pa vzamem tudi nekaj časa, da kaj preberem. In dan je kar prekratek.

Želim vam uspehov in veselja še naprej. Pa hvala za pogovor.

Hvala tudi vam.

KRAS

Že tretjič obnovili spominsko obeležje

Na mestu, kjer je v Lomu 10. oktobra 1943 padel partizanski kurir Franc Štritof – Tonček, je občinski odbor zveze Borcev iz Logatca postavil spominsko obeležje z marmornato ploščo in z vpisanim imenom kurirja.

Neznanci so to ploščo razbili, zato so jo člani ZB obnovili. Vendar so zlikovci razbili tudi prenovljeno obeležje, zato so jo nadomestili z litoželezno. Pa se je zgodilo, da so se našli najbrž zbiralci kovin, ukradli obeležje in ga po vsej verjetnosti prodali Dinosu.

Spomin padlemu Tončku.

Kakih deset mlajših logaških članov ZB je zbralo nekaj denarja in postavilo novo bronasto ploščo. Obnovili so tudi kamniti podstavek in uredili okolico. Upajo, da bo poslej obeležje deležno dolžnega spoštovanja.

Besedilo in foto: France Brus

Novi ultrazvočni aparat

V Zdravstvenem domu zagotovljena kvalitetna diagnostika

V Zdravstvenem domu Logatec so se sredi oktobra razveselili novega ultrazvočnega aparata, ki ga odlikuje napredna tehnologija, visoka ločljivost ter možnost uporabe na različnih področjih. Vrednost tovrstne naložbe je bila 46.500 evrov. Večino sredstev za nakup tega aparata so prispevali Zdravstveni dom; družbi Mercator, d.d., in Banki Koper pa se zahvaljujemo za skupno dotacijo 1.200 evrov. Kljub temu da je bil ta nakup za Zdravstveni dom velik finančni zalogaj, je prevladala želja, da pacientom zagotovimo kvalitetno diagnosticiranje in poglobimo skrb za paciente.

Ultrazvočni aparat bomo uporabljali v dispanzerju za žene, kjer trenutno skrbimo za zdravje 2.388 žensk. S tem bo omogočena boljša diagnostika v ginekologiji še posebej v času nosečnosti. Tudi v prihodnje bodo omogočali samoplačniške ultrazvočne preglede trebuha. Načrtujemo, da bomo letno pregledali 600 bolnikov in tako občanom zagotovili kvalitetno diagnostiko v domačem kraju.

Ultrazvočna ambulanta bo v prihodnje lahko delovala še pogostejše, saj je delo v njej prevzel domačin Andrej Vogrin, dr. med. In kaj si lahko samo želimo? Da bi novi aparat prispeval k hitrejšemu diagnosticiranju ter uspešnejšemu zdravljenju obolih.

zdl

Spomin na žrtve prometnih nesreč

V parku pred Škrljevo hišo je 15. novembra potekala prireditev ob svetovnem dnevu spomina na žrtve prometnih nesreč

V organizaciji ZŠAM Logatec in ob pomoči občinskega SPV se nas je zbralo nekaj članov ZŠAM v svečanih uniformah, da smo počastili spomin na žrtve prometnih nesreč. Na prireditvi smo bili veseli župana občine Janeza Nagodeta in komandirja logaške policije Jožeta Lahovnika, ki spričo svojega vsakdanjega dela najboljše poznata mnoge prometne zagate.

Po uvodnem nagovoru predstavnice ZŠAM Logatec je župan s svojimi besedami opozoril na žgočo problematiko varnosti v cestnem prometu in se na koncu zahvalil prirediteljem spominskega srečanja. Zanimiv je bil nagovor komandirja policije, ki nam je z nekaj statističnimi podatki ponazoril problem vse večjega števila vozil, neizkušenih voznikov in predvsem problem nespoštovanja prometnih predpisov ter spoštovanja sočloveka. Po podatkih smo v prometnih nesrečah praktično izgubili eno celo generacijo.

Da bi bil jutri dan brez prometne nesreče – je veljal za slogan vseh, ki so se po svetu poklonili žrtvam prometnih nesreč s simboličnim prižiganjem sveč. V Sloveniji je ta akcija potekala letos drugič, in sicer pod krovnim vodstvom Zavoda varna pot, ki je že lani v kar nekaj občinah pozvala k sodelovanju veliko število organizacij, ki so kakorkoli povezani z prometom, reševanjem, rehabilitacijo in podobnim. Tako smo sklenili, da bi se ljudem, ki vodijo to akcijo v svetu in jo izvajajo že od leta 1993 pridružili tudi naslednje leto z večjo udeležbo.

Poklon žrtvam prometnih nesreč.

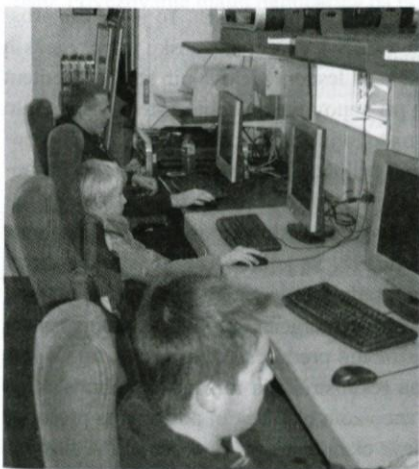
Srečanje smo sklenili v pisarni ZŠAM Logatec ob prijetnem pogovoru in izmenjavi mnenj o napakah in reševanju problemov ter ob izmenjavi idej v našem prometnem vsakdanu.

Morda bi se v takem krogu morali srečati večkrat v letu, saj prometni kaos v naši občini ni nič novega in nenavadnega.

Srečno vsem! Vsak dan naj bo v naših mislih upanje na dan brez prometne nesreče.

Vida Lukančič

Mobilatorij za pridobitev računalniških veščin

Mladi računalničarji.

Interesirani se torej tu lahko brezplačno naučijo osnov računalništva ali pa svoje računalniško znanje dopolnijo. Izobraževalni projekt omogoča tudi prost vstop do svetovnega spleta.

Obiskovalci se ob pomoči svetovalca lahko seznanijo podrobneje z novimi mobilnimi aparati. Zanimanje za mobilatorij je med mladimi in odraslimi občani kar veliko.

Besedilo in foto: France Brus

Od 2. novembra do konca leta gostuje pri Osnovni šoli 8 talcev mobilatorij – mobilni digitalni laboratorij.

Mobitel s svojim mobilatorijem želi na poseben način izobraževati in seznaniti uporabnike z novostmi iz računalništva. V sodobno opremljeni potujoči učilnici je osem računalniških delavnih miz. Zainteresirani se torej tu lahko brezplačno naučijo osnov računalništva ali pa svoje računalniško znanje dopolnijo. Izobraževalni projekt omogoča tudi prost vstop do svetovnega spleta.

Uživanje divjih rastlin

Dario Cortese, ki je napisal že več knjig o rastlinah, je dan po martinovem v prostorih knjižnice v Hotedršici predstavil celo vrsto divjih užitnih rastlin.

»Koprivo bi morali uživati vsak dan, potem pa smukavc, dežen, plešec, šči in tako dalje do ivanjščic, trobentic in vrtnic – tistih divjih, ki res močno dišijo.«

Dario Cortese.

Nato smo pokusili namaz iz skute, kisle smetane, kapucinke in dvoredca v prahu.

Dobro je bilo.

Besedilo in foto: Brane Pevce

Nove dobrine v Ložanski dolini

Dež, ki je pridno oblival predmiklavževo popoldne, ni odvrnil lepega števila Ložanov od slovesnosti, ki je bila namenjena odprtju in blagoslovu novega mostu, ki je moral nadomestiti dotrajenega, šolske stavbe in njenega dvorišča.

Predsednik krajevne skupnosti Boštjan Marinč je v svojem nagovoru najprej pozdravil vse prisotne, posebej še župana Janeza Nagodeta, vrhniškega dekana Blaža Gregorca, občinske svetnike in bivšega poslanca Stanislava Brenčiča. Nato je v kratkem predstavil večletna prizadevanja krajevne skupnosti, da bi ob pomoči občine prenovili most in primerno uredili dvorišče in pritlične prostore v stari šole – ta je bila gostoljubna za učence do leta 1973 – za potrebe krajevne skupnosti in za vaše družabnosti, še posebej za aktivno športno društvo, ki se upravičeno ponaša s številnimi pokali. Slovesnost je veljala tudi opornemu zidu pri Mivškovih in posodobitvi dela ceste proti turistični kmetiji Kisovec.

Po pozdravnih županovih besedah so v prijetnem kulturnem programu nastopili obetavni mladi glasbeniki: Nejc s harmoniko, Brigita s kitaro, Teja s sintesajzerm in Anže s trobento. Blagoslov vseh dobrin je opravil dekan Blaž Gregorc, ki je skupaj z županom in predsednikom krajevne skupnosti prerezal trak do

Predsednik Boštjan in župan Janez sta prerezala otvoritveni trak.

vseh dobrin.

Po zahvali vsem, ki so podprli prizadevanje vaščanov, in vsem, ki so pripravili današnjo slovesnost, se je predsednik Marinč priporočil za razumevanje pri nadaljnjih načrtih krajevne skupnosti.

m.Aš

KLI – od velikih razvojnih zamahov do žalostnega sesutja

Nepremičnine prodane za 12.200.000 evrov – oprema in zaloge, zmanjšane za višino odpravnin za prevzete delavce, pa za 1.199.200 evrov

Iz glasila Okno Kombinata lesne industrije ob 30-letnici podjetja leta 1983

Navajamo nekaj ustanovitvenih podatkov iz odločbe okrajnega ljudskega odbora Ljubljana.

»Na predlog delavskega sveta obrata Logatec podjetja Les Ljubljana z dne 8. avgusta 1953 ter na podlagi sklepa odbora proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana okolica z dne 31. avgusta 1953 izdajam na podlagi 126. člena zakona o okrajnih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19/89/52 in člena 4 splošnega zakona o državnih gospodarskih podjetjih (Ur. l. FLRJ št. 62.437/46 sledečo

ODLOČBO

1. Ustanovi se lesno predelovalno industrijsko podjetje z imenom »Kombinat lesno predelovalne industrije Logatec« s sedežem v Logatcu.

2. Predmet poslovanja je predelava hlodovine v žagarske izdelke in izdelava zabojev, parketov, lesenih hiš, lesne galanterije, pohištva ter tapetniških izdelkov. «

To sta glavni točki odločbe o ustanovitvi podjetja KLI Logatec, ki jo je izdal okrajni ljudski odbor 7. septembra 1953, podpisal pa takratni predsednik Miha Berčič. Tak je bil torej skromen začetek industrijskega podjetja, ki pa je že v ustanovitvenem letu štel 264 delavcev. Nato je število zaposlenih vsako leto raslo in je leta 1977 štel že 1174 delavcev. Nekaj let pozneje je število delavcev še vedno naraščalo, nato pa je začelo polagamo upadati.

KLI je obstajal 55 let

KLI Logatec je vzdržal 55 let. V tem času so sledila nenehna vlaganja dobička v nove stroje in poslopja. Katastrofalen požar v letu 1957 je močno prizadel tedanje podjetje. Na požarišču je začela rasti nova proizvodna dvorana. To je bil čas prostovoljnega-udarniškega dela, v katerem so ženske prvič v težkih trenutkih poprijele za delo na lesnopredelovalnih strojih, medtem ko so moški sodelovali pri obnovitvenih delih. V tem času je bilo opravljeno ogromno prostovoljnega dela, ki se je pojavljalo pozneje še vedno ob raznih priložnostih, zlasti še pri pogostih požarih v podjetju.

V letu 1959 sta se podjetju pripojila žagarska obrata Hrušica in Ravnik. V letu 1971 se je izvedla rekonstrukcija žage in v letu 1976 ponovna gradnja žage zaradi požara. Skoraj vsako leto so rasla nova poslopja na račun osebnih dohodkov (plač). Iz leta v leto se je večal izvoz predvsem na ameriški trg. V letu 1959 je bila dokončana rekonstrukcija mizarskega obrata, ki je izdeloval tako imenovane »zofa okvirje« in postopoma prešel na industrijski način izdelave oken. Okna so se prodajala še zlasti na nekdanjem jugoslovanskem trgu, zlasti v Zagrebu in Novem Beogradu, deloma tudi na Nemškem preko podjetja F. Kaup. Žal, je gradnja objektov KLI potekala dokaj po jugoslovanskem principu (lastništvo ni bilo pomembno!); tako ob likvidaciji podjetja ni bilo rešeno lastništvo ob južni železnici pri montaži in lakirnici.

V podjetju se je zvrstilo lepo število direktorjev od Antona Petkovška prek Dušana Muleja, Otmarja Tupyja, Antona Antičeviča, Dušana Dobnika, Franca Godina, Alojza Sajovca,

Boruta Madžareviča do Daniele Rus. Vsak je na svoj način v svojem času zaznamoval razvoj podjetja in njegovo uspešnost. KLI je doživljal razne politične in organizacijske spremembe, zlasti v času veljavnosti Zakona o združenem delu, ko so se tudi v KLI oblikovale ekonomske enote – Temeljne organizacije združenega dela (TOZD). S tem naj bi bila omogočena večja preglednost v poslovanju.

Po izgradnji nove upravne zgradbe so se kmalu začele težave s slabo gradnjo, zato jo je bilo treba kmalu po izgradnji sanirati. Sčasoma pa so prišle še težave s padanjem dolarja (dokler se je dolar prodajal s tako imenovano »šticungo« in je to prinašalo denar podjetju, ni bilo težav).

Kljub vsemu pa je zadnja direktorica Danijela Rus, čeprav je imela kar nekaj težav, še vedno uspela najti možnosti za izplačilo plač. Le v zadnjem času se je izplačilo zamaknilo na 18. dan v mesecu. Počasi je bilo vedno težje dobivati kredite in bližal se je konec.

Sklep o likvidaciji

Za ponazoritev izrazov iz sklepnega obdobja KLI navajamo, da je **likvidacija** postopek za prenehanje gospodarske organizacije, **stečaj** pa način prenehanja podjetja, do katerega pride zaradi izgube ali nelikvidnosti podjetja, če pri tem ni uspela **sanacija**. Sanacija (ozdravitev poslovanja) pa ni mogla uspeti iz vzrokov, ki jih navaja dr. Marko Kos v svojem članku Delo FT 27. oktobra 2008, ko pravi: »Samo 475 podjetij (med 6973) ima stalne razvojne oddelke. KLI Logatec razvoja ni več imel in ni bil več zmožen poiskati prenove proizvodov z razvojnimi vlaganji in novimi razvojnimi skupinami. Tako Kos navaja primere iz papirne dejavnosti (Paloma) iz tekstilne (IBI Kranj) in lesne (LIKO Vrhnika in KLI Logatec), ki iščejo sanatorja ali so razglasili stečaj.

Ko se likvidacija konča, se iz stečajne mase poravnajo obveznosti do stečajnega dolžnika. Po stečaju se podjetje izbriše iz registra. Likvidacijo družbe KLI Logatec, d.d., so izglasovali delničarji na seji skupščine 21. aprila letos. Marsikdo od nekdanjih delavcev – malih delničarjev – se je vprašal, zakaj na skupščino niso vabili pooblaščenec, ki bi zastopali male delničarje. Malih delničarjev namreč ni nihče vprašal za likvidacijo; za sklic skupščine je bilo dovolj objavljeno obvestilo v uradnem listu. Povezovanje malih delničarjev pa praktično ni bilo mogoče, pa tudi če bi se povezovali, posebnega uspeha ne bi bilo, le razburili bi se ob prodaji. Mogoče da bi s tem zavlekli kakšen mesec likvidacije in nič več. Večji delničarji, kot so Kapitalska družba, Zavarovalnica Triglav in NFD, so se raje odločili za likvidacijo in prodajo tovarniškega poslopja ter proizvodnje po kosih.

Veliki delničarji so ugotovili, da ni nikakršne možnosti, da bi družba poslovala s pozitivnim rezultatom. Tako je bila za večino najbolj sprejemljiva rešitev za likvidacijo. Ponudba **kamniškega Stola** za nakup KLI ni bila sprejeta, čeprav je kamniški stol že pričel z odkupom delnic po 1,5 evra. – Pred pričetkom likvidacije je bil za likvidacijskega upravitelja imenovan Edvin Makuc; z dnem imenovanja pa je bila razrešena direktorica Danijela Rus.

Likvidacija po delih je običajno zadnji ukrep, za katerega se odločijo lastniki in s katero lahko iztržijo več, kot če bi prodali svoje delnice in vse dolgove kamniški družbi Stol. Po cennitvi, ki jo je naročila Kapitalska družba, je bila sestavljena likvidacijska bilanca. Za nižjo likvidacijsko vrednost nepremičnin so se lastniki (veliki delničarji) odločili zaradi neizkazanega celotnega premoženja družbe, zaradi zaostrenih pogojev bank za financiranje nakupov nepremičnin, zaradi morebitnih rušitvenih del starih objektov v primeru nakupa celote, zaradi neugodnih razmer na trgu nepremičnin in zaradi neurejenega lastniškega stanja nekaterih zemljišč (Slovenske železnice, javno dobro, neprepoznavanje

dedičev itd.).

Za premostitev likvidnostnih težav so bili opravljeni razgovori z bankami upnicami in potencialnimi financerji (Zavarovalnica Triglav). Banke so dale negativne odgovore za financiranje likvidacije in tekočega poslovanja, razen A-banke, ki je bila pripravljena dodatno financirati posel z 2 milijonoma evrov, vendar je za zavarovanje zahtevala hipoteko in solidarno poroštvo največjih lastnikov. Banke, ki niso bile upnice, pa so zavrnile možnost vstopa kot financer (Unicredit, ustno pa tudi Reifeisen banka, NKBM, Probanka). Zaradi tega so pozvali največje lastnike za izdajo solidarnega porošstva. Prejeli so samo negativne odgovore.

... nazaj jih pa n'kol' več ne bo.

Ponudnikov za prodajo premoženja je bilo sicer več; pismo o nameri in potem ponudbo pa je oddal le **Javor Pivka**. Za pregled in izbor najboljšega ponudnika so največji lastniki imenovali komisijo, ki je odločila: »Za nakup nepremičnega premoženja je bila izbrana Factor Inn, in sicer za kupnino v višini 12.200.000 evrov.« Za odkup opreme, zalog in programov je bil izbran Javor Pivka, ki je prevzel tudi večji del zaposlenih; pogodba je bila podpisana s hčerinsko družbo Pohištvo Notranjska, d.o.o., in subsidiarnim poroštvom Javor Pivka, d. d. Neto kupnina za opremo in zaloge, zmanjšana za višino odpravnin za prevzete delavce, je znašala 1.199.200 evrov.

Prekinitve delovnih razmerij in prerazporeditve zaposlenih

V dogovoru z zaposlenimi je bilo 43 delavcev prerazporejenih v družbo **KLI okna**; od predvidenih 234 zaposlenih je na pohištvo **Notranjska d.o.o.** prešlo 209 delavcev. V postopku prezaopositve je bila dana odpoved zaposlitve s ponudbo nove pogodbe 36 delavcem, le 14 jih je ponudbo sprejelo. Ostalim delavcem je delovno razmerje prenehalo na lastno željo in jim bo v skladu s kolektivno pogodbo izplačana odpravnina. Zaradi postopka likvidacije je na Zavod za zaposlovanje prešlo 60 delavcev, od tega 22 na lastno željo. Na KLI Logatec d.d. so bili 1. oktobra 2008 zaposlene še tri delavke in likvidacijski upravitelj; s 1. novembrom le še ena delavka in likvidacijski upravitelj.

Odločanje o nadaljevanju likvidacije oz. nadaljevanju družbe

Delničar Stol, d.d., Kamnik je na osnovi zbranih delnic (več kot 5 %) zahteval sklic izredne skupščine delničarjev, po kateri je predlagal, da družba KLI Logatec, d.d., ne preneha, temveč deluje dalje. Na izredni skupščini delničarjev 21. novembra je bil sklep zavrnjen, zato se likvidacija nadaljuje. Postopek teče naprej, za odprodajo ostaja še 11 stanovanj, poslovni prostor v Mar-

tinjaku, odprodaja družbe TIP TOP v Ameriki, odprodaja družbe KLI Okna, d.o.o., (naložba po cenvitvi ovrednotena 0 evrov) in blagovne znamke KLI Logatec. Zaključek stečajnega postopka nad družbo KLI produkt, s.r.o., v Žilini na Slovaškem, zaključek pravnih (Madžarevič), priprava arhiva za predajo v hrambo.

Po doslej zbranih podatkih je za poplačilo lastnikom namenjeno 4.381.777,09 oz. 3,38 evra na delnico. Po končani likvidaciji bo za izplačilo delničarjem namenjeno 4.500.000 evrov oz. 3,48 evrov za delnico.

Med bolj znanimi zadevami ostaja zelo zanimiva odprodaja družbe KLI Okna, d.o.o. Za nakup te družbe se je edina zanimala nekdanja direktorica KLI Logatec, ki je oddala edino ponudbo za nakup. Za odprodajo KLI Okna je prisilni upravitelj mag. Edvin Makuc poskušal zainteresirati večino pomembnih les-

nih podjetij v Sloveniji, vendar se ni nihče priglasil za odkup, zato je bil oglas objavljen le v Notranjskih novicah. Na prodaj je bil program KLI Okna, oprema in zaposlitve. Kupnina ni bila visoka, vendar bo treba podjetje dokapitalizirati.

Gradivo za navedeni članek sem zbral v glasilu Kombinata lesne industrije ob 30-letnici, v Gospodarsko finančnem tedniku št. 123, od 27. oktobra 2008, iz vmesnega poročila o poteku likvidacije likvidacijskega upravitelja mag. Edvina Makuca, iz Financ in drugih člankov – tudi iz zapisov v Logaških novicah). Če sem v svojem zapisu navedel kaj netočnega ali pomanjkljivo poudarjenega, se opravičujem, **toda dejstva, da je KLI Logatec propadel, ne spremeni.**

Obrišimo solze, jutri bo nov dan.

Albin Čuk

Ločevanje odpadkov po novem

Nasveti Komunalnega podjetja Logatec

Na podlagi Operativnega programa BIOO in Okoljevarstvenega dovoljenja za odlagališče Ostri vrh je določeno, da bo odlagališče odprto le še do 15. julija 2009. Po tem datumu bomo morali odlagati komunalne odpadke iz naše občine na odlagališču Globoko v občini Trebnje. Posledično se bodo cene odlaganja komunalnih odpadkov zvišale. Da bi zmanjševali količino odpadkov, namenjenih odlaganju, in bi tako zagotovili čim manjšo rast cen za odlaganje komunalnih odpadkov, se bo z marcem 2009 začel nov način zbiranja in odvažanja odpadkov.

Nov način zbiranja komunalnih odpadkov bo temeljil na povečanju mreže zbiranja bioloških oziroma kuhinjskih odpadkov, saj so ti, pomešani z ostalimi odpadki, največji okoljevarstveni problem zaradi proizvodnje toplogrednih plinov, raznih nevarnih organskih kislin in smradu. Bioloških odpadkov je utežno do 50 % vseh odloženih komunalnih odpadkov, kar pomeni, da se s popolnim izločanjem lahko količina zdaj odloženih odpadkov zmanjša za polovico. Mreža zbiranja in odvažanja biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov se bo razširila na naselja Hotedršica, Ravnik pri Hotedršici in Rovte. Posode se bodo po letnem času v naseljih Logatec in Kalce praznile vsak ponedeljek, v naseljih Hotedršica, Ravnik pri Hotedršici in Rovte pa vsak torek. V zimskem času bo cikel potekal na štirinajst dni oziroma po urniku, ki bo določen v koledarju odvoza odpadkov, ki ga boste prejeli decembra letos.

Uvedel se bo tudi sistem zbiranja in odvažanja sekundarnih surovin, in sicer embalaže od vrat do vrat; embalaža utežno predstavlja do 40 % vseh odloženih komunalnih odpadkov. V ta namen se bodo konec zime 2009, vsem gospodinjstvom v občini razdelile **nove posode v modri barvi za zbiranje embalaže**. V posodah se bo zbirala plastična in kovinska odpadna embalaža. Papir in steklena embalaža se bo še vedno zbirala na ekoloških otokih oziroma zbiralnicah. Za pravilno in lažje ločevanje odpadkov bo vsako gospodinjstvo prejelo tudi manjši priročnik, ki bo pojasnjeval pravilno ločevanje odpadkov. Upoštevajoč podatke oziroma vprašanja občanov, se bo priročnik ustrezno dopolnjeval. Sistem **odvažanja embalaže** bo potekal **1-krat na tri tedne** – na dan, ki bo določen v koledarju odvoza odpadkov.

Novemu sistemu zbiranja in odvažanja komunalnih odpadkov se bo prilagodil tudi zdajšnji sistem odvažanja **ostanka gospodinjskih odpadkov** oziroma nekoristnih odpadkov (siva posoda). Potekal bo **1-krat na tri tedne** – na dan, ki bo določen v koledarju odvoza odpadkov. Predvideno je, da bo dan v tednu za posamezno gospodinjstvo odvoza embalaže in ostanka odpadkov

enak in se bo menjal v sledečem ciklu: prvi teden odvoz ostanka odpadkov, drugi teden odvoz embalaže, tretji teden prazno odjemno mesto.

Z letom 2010, ko bo uveljavljen nov sistem zbiranja in odvažanja odpadkov vpeljan in bodo znani prvi rezultati in učinki novega sistema, se predvideva uvedba zbiranja in odvažanja embalaže na 14 dni, medtem ko naj bi se ostanek odpadkov zbiral in odvažal 1-krat mesečno. Še vedno bodo na razpolago dodatne vrečke za odvoz ostanka odpadkov, ki jih lahko kupite na Komunalnem podjetju Logatec.

Z vestnim ločevanjem odpadkov bomo lahko močno prispevali k nižji ceni odlaganja odpadkov in k čistejšemu okolju v naši občini.

Polona Ferjančič

Novo naselje na Tičnici

Nekako pred dobrim poldrugim letom so se v Tičnici na Kalcah lotili zemeljskih del, se pravi priprave za gradnjo štirinajstih stanovanjskih hiš.

Nova Tičnica.

V sorazmerno kratkem času so se štirje lastniki z družinami že vselili v nove hiše, medtem ko deset hiš še gradijo. Tako na slabem, kamnitem zemljišču, na katerem je rasla le trava in nizko grmičevje, raste pravo pravcato naselje.

Besedilo in foto: France Brus

Od 700 govedi do Guinnessovega rekorda

Društvo kmečkih in podeželskih žena Logatec je 13. oktobra ponovno organiziralo enodnevno strokovno ekskurzijo, tokrat v najbolj vzhodni del Slovenije. Najprej smo se mimo Ptuja odpeljale v madžarski Lenti po nakupih.

Kasneje smo v Noršincih v Prekmurju obiskali kmetijo Cigut, ki se ubada s pitanjem goveda. Tam nas je pričakala gospodinja Marija, ki nam je predstavila njihov delovni dan. Kmetija pa ni kar tako. Redijo kakih 700 glav in obdelujejo 320 hektarjev polj; na 100 hektarjih pridelujejo pšenico. Redijo pa tudi prašiče; ta čas jih imajo le 20. Pridelujejo tudi koruzo, ječmen, sončnice in buče, iz katerih pridobivajo okusno bučno olje. Gre za družinsko kmetijo, na kateri je 5 zaposlenih. Kmetijo pa naj bi prevzel sin po koncu študija.

Po prijaznem slovesu, smo se odpeljali v Bogojino, kjer smo si ogledali posebej zanimivo cerkev, zgrajeno po načrtih arhitekta Plečnika. Plečnik je ohranil staro cerkev, prizidal novo in ob njej zvonik z neobičajno – ravno streho. Strop cerkve krasi lesen strop z vgrajenimi izdelki domačih lončarjev; vse pa ustvarja v cerkvi svojevrstno občutje.

Po ogledu cerkve smo si privoščili kosilo na turistični kmetiji v Pečarovcih na Goričkem. Tam nas je sprejelo prijazno

Kmečke in podeželske žene na kmetiji Cigut.

osebje, še posebej gospodar Franc Zelko, ki nam je prikazal izdelavo glinene posode. Posebej smo občudovali velikansko glineno posodo pütro, v katero je moč shraniti od 500 do 550 litrov vina; pütra je namreč pripravljena za vpis v Guinnessovo knjigo rekordov. Pred slovesom smo si ogledali še njihovo vinsko klet.

Z bogatimi vtisi in židane volje so se vračale domov.

Neža Merlak

Naj prostovoljka v turizmu

»Ne iz Hotedrščice, iz Hotedrščice sem,« je Hotenjka Jožefa Nagode popravila napovedovalko, ko je na Bledu prejela priznanje Slovenske turistične organizacije za naj prostovoljko v turizmu

Joži Nagode

»Poznate gospo na sliki?« sem vprašal nasmejeno obiskovalko, ki je tudi prišla gledat prikaz divjih rastlin in njih uporabo v Dom krajevine skupnosti Hotedrščica.

»Kdaj ste me pa slikali?«

»Na srečanju upokojencev v Logatcu ste ponujali prospekte in vabili na ogled svojega kraja.«

Tako sva se spoznala in se kaj hitro zmenila za pogovor. »Najbolje, da pridete v ponedeljek, me boste spremljali na prvi točki naše krožne poti, pokazala vam bom »črno kuhno«. – Tako boste sami videli, kako poteka naše prostovoljstvo.«

V ponedeljek se je po oblačnem jutru pokazalo sonce. Malo stran od gostilne Turk sem opazil tablo, na kateri je bil zemljevid z napisom: Po poteh dediščine od Idrije do Kolpe. Slovenske korenine: 6. Hotedrščica: Krožna pot. Kmalu je iz stare hiše, pred katero je stal »gumiradl«, se na seniku sušil fižol, prišla **Jožefa Nagode**.

Počakala sva na avtobus, iz katerega se je usul kup otrok iz obeh logaških vrtcev. Ti so čebljali kot za stavo, a so hitro utihnili, ko jim je Jožefa, ki raje sliši na ime Joži, začela pripovedovati zgodbo o čez dvesto let stari hiši. Joži zna z otroki, kako tudi ne, saj je pred upokojitvijo dolga leta delala v vrtcu. Da je bilo živ-

ljenje včasih drugačno, so otoci opazili takoj, ko so vstopili skozi počrnjeno vežo proti še bolj sajasti, temni, črni kuhinji. »Tule so včasih kuhali vse leto, tudi v najhujši vročini. Kot vidite, gre dim iz kuhinje v vežo in potem ven. Včasih ni bilo dimnikov, zato ob stenah vidite kavle, kjer so prekajevali meso; še danes ga. Ko bo decembra čas kolin, bodo tu visele klobase in še kaj.«

Edini večji prostor v hiši je »hiša«, v kateri je velika kmečka peč s klopjo okoli nje in s prostorom na njej, kjer so se nekoč gredli in tudi spali. V enem kotu je Bohkov kot, polica s starimi knjigami in velika miza, na njej stara svetilka.

»Ve kdo, kako se ji reče?« je vprašala Joži misleč, da malčki tega ne bodo vedeli.

»Petrolejka!« se je oglasil mali junak, ki je komaj videl na mizo. Tam so bile še suhe hruške in jabolka.

»Te smo dobili za Miklavža in še za kakšen praznik. Bonbonov ni bilo. Kar poskusite, saj krlji niso trdi.« Čudno, a otrokom niso šli krlji nič kaj v slast.

Pogledali smo v kamrico, kjer je bil prostor za posteljo in na drugi strani za »šustarsko« orodje ter strašilo, ki je dobilo nagrado – za najlepše strašilo. Joži je povedala, da je v teh prostorih včasih živelo osem ljudi, da so poleti spali kar zgoraj na senu brez elektrike, radia, televizije... Potem so se otroci poslovili, saj jih je že čakal ogled »dežele palčkov«, majhnih vkopanih hišk za shranjevanje pridelkov – zemljank.

Takole je vodenje po eni od točk krožne poti. Seveda, to ni Jožino edino delo. Je tudi članica Aktiva kmečkih žena, prostovoljna gasilka in še vedno predsednica Kulturno-turističnega društva Hotedrščica.

»Letos sem še, v delo pa uvajam mlajšega člana društva,

Joži sprejema najmlajše pred domačim muzejem.

ki naj bi naslednje leto prevzel moje mesto, saj ne more biti vse odvisno od nas starejših. Mlade je težko pridobiti. Ko ne bo več naše generacije... »tu se malce zamislila in nadaljevala, »mislim, da je pri nas vseeno lažje kot v mestu. Med seboj se bolje poznamo in se zato tudi lažje pogovorimo, kdo bo kaj naredil. Če nič drugega, pri organizaciji Kresne nedelje resnično delamo vsi vaščani, tudi za vodenje po krožni poti med letom se nekako zmenimo. Bo pa treba naše prostovoljno delo, nekako drugače ovrednotiti, toda kaj ko je »papirnate vojne« vedno več.«

»Upokojenci nimate prostega časa, vsaj tako slišim...«
»Zadnjič smo slišali, da si je za rastline treba vzeti čas. In si ga vzamem: za moje rožice, zase, vsaj za kak kofetek, za krajši sprehod. Bralce Logaških novic vabim, da za urico ali več pridejo k nam. Ogleda vredna je tudi cerkev sv. Janeza Krstnika, staro vaško jedro, ki ga je pomagal oblikovati Plečnik (njegov oče se je rodil pri nas!), spomenik obeh vojn, zbirko starih predmetov, Tomažinov mlin... Res da danes ni toliko gostiln, kot jih je bilo med vojnami... Katera pa se že najde. Lahko se sprehodite malo naokoli, kjer vas čakajo kmetije odprtih vrat. Malo reklame moram narediti za naše ljudi, saj brez njih turizma ne bi bilo.«
In brez Joži Nagode in vseh drugih, ki ji pomagajo, tudi ne. Prijeten je bil pogovor z Vami. Hvala lepa in na svidenje; če ne prej, čez pol leta – na Kresno nedeljo.

In Joži Nagode gredo čestitke za priznanje Slovenske turistične organizacije za naj prostovoljko v turizmu tudi v imenu našega uredništva.

Besedilo in foto: Branko Pevec

Martinovali v Savinjski dolini

Društvo upokojencev Logatec 10. novembra na martinovanju v Savinjski dolini

S polnim avtobusom smo se v meglenem vremenu peljali v Savinjsko dolino, kjer je sijalo toplo sonce. Pod vodstvom Vinka smo se sredi dopoldneva ustavili v Podgori. Peš smo odšli do manjše zidanice, mimo katere pelje tudi markirana planinska pot na Goro Oljko. Gospodar- vinogradnik in njegova žena sta nam ponudila za pokušino laški rizling, rizvanec, kerner in chardonnay. Gospodar nam je med pokušino pripovedoval o pridelavi vin in šolanju – tečajih, ki jih je opravil za pridobitev potrebnih licenc.

kve, ki jo krasi na glavnem oltarju velik, zlat kip sv. Martina. Ker je bila prejšnji dan zahvalna nedelja, je bilo okrog oltarne mize polno domačih pridelkov.

Po ogledu cerkve smo se odpeljali v Letuš do gostišča Pirnat. Teknilo nam je dobro kosilo. Naša igralska ekipa je uprizorila žegnanje vina. Vinska kraljica nam je postregla z novim vinom in delila domače štrukelj. Ob glasbi smo pridno plesali in pokušali novo vino.

Popoldne je hitro minilo. Po veselem razpoloženju smo se poslovili od gostiteljev in se po hitri cesti odpeljali domov.

Marinka Petkovšek

... on ga bo krstil, jaz ga bom pil.

Foto: M. Petkovšek

V spremstvu vinogradnika smo se popeljali po Šmartnem ob Paki, kjer smo si ogledali tamkajšnjo cerkev sv. Martina. Prijazen župnik Ivan nam je opisal zgodovino in notranjost cer-

*Bralcem Logaških novic voščimo
prijazne božične praznike,
čestitamo za dan samostojnosti,
želimo pa tudi obilo zdrave sreče v
novem letu.*

Uredništvo

Prijazni ljudožerci Irian Jaya

Da, tudi ljudožerci znajo biti prijazni – O tem smo slišali na potopisnem predavanju geografa in svetovnega popotnika Petra Eržena v krajevni knjižnici Rovte

S polnim avtobusom smo se v meglenem vremenu peljali v SaMaloštevilno občinstvo je uživalo ob diapozitivih in predvsem ob besedi našega gosta. Najprej nas je pozdravil: »Wa, wa, wa«. Tako se namreč pozdravljajo prebivalci Nove Gvineje. Skupaj s Petrom smo popotovanje pričeli na indonezijskem otoku Bali, ki je znan predvsem po prelepih peščenih plažah. Iz Balija smo se napotili na otok kamene dobe. Otok več imen: otok skuštrolascev, Nova Gvineja, Nizozemska Nova Gvineja in pa Irian Jaya (zmagoviti Irian). Prebivalci se imajo enostavno za Papuance. Njihovo življenje je za nas nedojemljivo enostavno. Ni nobenih cest, prevažajo se z letali. O kakšnem udobju seveda tudi sanjati ne smeš. Teren je izredno strm, ni nobenega naselja, ljudje imajo tudi obliko nog prilagojeno plezanju in hoji po zelo strmih terasah, kjer obdelujejo nasade sladkega krompirja, svojo glavno hrano. Klima je prijetna, čeprav leži otok v neposredni bližini ekvatorja. Večinsko prebivalstvo so Dani, ki živijo v dolini reke Balijem. Poglavitna skrb moških je skrb za prašičke, ki so zelo dragoceni. Z njimi se da kupiti celo ženo (trije prašički za eno ženo). Moški zelo skrbijo za svoj videz; mažejo se s prašičkovo mastjo. Ženske skrbijo za otroke, kurijo ogenj in obdelujejo polja sladkega krompirja. Ko ob obredih zakoljejo in spečejo prašička, meso pojedjo moški, ženskam pa ostanejo listi krompirja, ki so kot zelenjava. Lakote pa kljub temu tam ni. Otrok prav zaradi dela nimajo veliko, ker ob številnih nosečnostih in porodih ženske ne

bi zmogle delati. Zanimivo je bilo slišati, da ti ljudje sploh ne štejejo let in nikoli ne veš koliko je kdo star. Ni jim mar za bolezni; zdravijo se s svojimi metodami. V znak žalovanja si ženske odsekaajo členek na prstu, moški pa si celo ob smrti prašička odrežejo kos ušesa. Najbolj zanimiv del moških opravil pa so plemenske vojne. Vojskujejo se zaradi žensk ali zaradi prašičkov. Takrat se namažejo z bojnimi barvami in se skušajo med seboj, kdo je lepši. Opremi se s kopji in loki ter puščicami. Na glavi nosijo dragoceno ptičje perje. V nosovih imajo prašičkove čekane, ki jim služijo kot nakit. Moški so oblečeni zgolj v dolge posušene bučke, ki so njihove spodnjice in hkrati žep za kakšno drobnarijo. Vojna odpada le v primeru dežja in to zaradi strahu, da bi si uničili pokrivala iz ptičjih peres.

Peter nam je pokazal tudi precej predmetov, ki jih ljudje sami izdelajo in tudi uporabljajo za delo ali bojevanje. Nakit je izdelan iz prašičkovih čekanov, orodje je narejeno iz kamna ali bambusa – noži. Dolgo časa je bila denarna enota školjka, saj je bila zaradi oddaljenosti od morja zelo dragocena. Zakaj se sploh imenujejo ljudožerci? Še nedolgo tega so ubitega nasprotnika enostavno pojedli. Sicer pa počasi prodira drugi svet v te kraje. Tudi Peter se rad vrača tja in ima tam že celo svoje prijatelje. Petra Eržena bomo prav gotovo še kdaj gostili, saj je izjemno prijeten človek.

Metka Bogataj

JSKD razpisuje Slikarsko delavnico za odrasle

**osnove slikanja
in kompozicije**

18. 12. 2008, ob
17.00

Logatec - OŠ Tabor
Tržaška cesta 150

**Mentorica: Marija
Primožič**

**Rok za prijavo:
10. december 2008**

Informacije:

Tanja-Pina Škufca,
T 01/ 759 17 40,
G 031 867 974
E oi.logatec@kabelnet.net

Martinovanje pri najboljšem sosеду

Najboljši sosed je tudi letos – na Martinovo soboto – poskrbel za martinovanjsko pozornost. Ob vhodu pred avlo v trgovino sta kuhar in točajka prijazno vabila k zakuski z novim vinom. Harmonikar pa je poskrbel za židano voljo.

ur

Zares nam je bilo lepo!

Priča smo bili tradicionalni prireditvi, ki jo pripravlja Obrtniški mešani pevski zbor Notranjska – V nedeljo popoldne je bilo lušno pri nas

Lepo število poslušalcev je bilo priča ubranemu petju sodelujočih pevskih zborov, plesu mladih plesalcev in igri osnovnošolskih gledališnikov. V uvodu sta povezovalca programa Laura in Marko pozdravila vse prisotne, še posebej pa goste, ki so se odzvali povabilu na živopisno prireditev **V nedeljo popoldne bo lušno pri nas**. Med njimi je bil župan Janez Nagode s soprogo, predstavniki KS Rovte, borovniški župan Andrej Ocepek, posebej pa smo bili lahko počaščeni, da se je prireditve udeležila tudi skupina s Koroške. Njihov pozdrav je bil sprejet z navdušenjem. Prijazen pozdrav je zbranim namenil tudi poslanec v DZ dr. Peter Verlič.

Zbor »Notranjska« pod vodstvom Janeza Gostiše je za uvod zapel pet pesmi. Nastopajoči so seveda s svojo izvedbo navdušili. Tako ubranost lahko doseže le petju predan zborovodja in seveda pevci in pevke. Pohvalo zboru in zborovodji je izrazil tudi predstavnik vokalne skupine Slavna z besedami: »Dober plug se po prvi brazdi pozna.«

Program so popestrili tudi učenci šole Rovte, ki so na živalski način prikazali davčne inšpektorje – vzamejo vse, kar morejo. Le žabi ni kaj vzeti, saj ima le »nago rit«. Vokalna skupina Slavna iz Slavine se je pod vodstvom prekaljenega zborovodje Janeza Gostiše predstavila tudi s petimi skladbami. Oder pa se je nato dobesedno stresel, ko so nastopile plesalke plesnega krožka s šole iz Rovt s skupinskim rock 'n rollom. Posebno doživetje pa je bil nastop Ženskega pevskega zbora Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka. Že leta velja Tabor za najboljši logaški zbor. Tudi ta zbor je zapel pet pesmi in še posebej navdušil s solistkama Katjo in Urško Nagode ter s svojevrstnim interpretacijskim čarom. Zato je moral zbor zapeti še dodatek.

Osnovnošolci so se predstavili še drugič s skečem, ki je ponazarjal težave z računanjem. Ansambel z zanimivim imenom Jesenski listi, bi se sodeč, po izvedbi, lahko imenoval kar Pomlad-

Pevci Slavne z zborovodjem Janezom Gostišem.

ni listi, saj so z izvedbo poživili že tako zelo prijetno vzdušje v dvorani. Harmonikar Janez Gostiša (njegova vsestranskost je spet prišla na plan), kitarist Marko Škrlič, kontrabasist in pevkva Erika Marolt, ki je seveda naša vaščanka, so dodali še narodnozabavni vložek. Zapeli in zaigrali so Koščevo Aljažu v spomin in Golobove Prijatelje, v kateri sta se pevki pridružila še dva člana. Upajmo, da jih kmalu še srečamo in slišimo na našem odru. Ob zaključku prireditve pa so plesalci spet zaplesali. Na Golici je bila pravšnja polka za zaključek: veselo in radostno tako kot smo začeli.

Prijetno razpoloženi s prijetnimi vtisi ob tako kvalitetni prireditvi smo odhajali domov. Hvala gospodu Gostiši in njegovemu zboru Notranjska, ki nam vsako leto pripravi čudovito nedeljsko popoldne; hvala tudi vsem, ki so omogočili, da je vse teklo kot po maslu. In kaj reči za konec: Bilo nam je lepo.

Metka Bogataj

Vesele pesmi na deževen dan

Zadnjo novembrsko nedeljo so pevci Mešanega pevskega zbora Pevskega društva Logatec pod vodstvom Lovra Groma povabili v goste nekaj učencev Glasbene šole Logatec in Mešani pevski zbor Odmev iz Kamnika pod vodstvom Ane Smrtnik

V dvorani Narodnega doma se že dolga desetletja zbirajo glasbeni toni, ki jih prinašajo pevci domačih, večkrat pa tudi pevskih sestavov od drugod. To nedeljo je MePZ Logatec pripravil letni koncert in sebi namenil zaključek večera. Pred svojim nastopom pa nam je ponudil dve skupini gostov.

MePZ Odmev pod vodstvom Ane Smrtnik iz Kamnika je presenetil s svojim skrbno pretehtanim izborom. Od Monteverdija do Willseggerja, od renesanse do modernih časov je pokazal, kaj ta sicer klasično zasnovani pevski zbor rad prepeva. Zbor je bil ustanovljen 1981. leta, prepeva po vsej Sloveniji, gostuje in tudi tekmuje pa v Avstriji, na Češkem in Madžarskem ter v Italiji, od koder je letos iz Benetk prinesel zlato in srebrno plaketo. Že 18 let ga vodi Ana Smrtnik. Lepo je bilo videti in ugodno je bilo poslušati zbor, katerega povprečna starost ne dosega 40 let. Pa zbor vendar zveni zrelo, posebno v moški basovski liniji je bilo čutiti obvladano moč, ki je prijetno barvala podajanje skladb. Intonančno čisto je zvenel Mokranjčev Njest svjat, moderni pristop

k ljudskima Kje so tiste stezice in Petelinček je zapel Hilarija Lavrenčiča je prijetno presenetil. Posebej velja omeniti solista Barbro Brlec in Primoža Steleta, ki sta z odprtim tonom in veseljem na obrazih odpela del skladbe Še rožce so žalvale, narodne, v prireditvi Vasilija Mirka. Res lep, mladosten, a zrel nastop Kamničanov.

V srednjem delu so nastopili učenci logaške Glasbene šole Neža Vindiš, Blaž Maček in Luka Nagode s skladbami za harmoniko, znanju in letniku primerno iz razreda Primoža Malavašiča, ter Domen Likar in Miha Nagode na klarinetu iz razreda Marjana Grdadolnika. Prijetno je presenetil Miha Nagode v skladbi Ajda in klarinet, ki jo je napisal njegov profesor.

MePZ Pevskega društva Logatec, ki deluje pod vodstvom Lovra Groma od leta 1984, nekaj let manj pa se povezuje z vrhniškimi pevci MePZ Ivan Cankar, je obšel svoj okoliš, pa tudi širše po Sloveniji, bili pa so tudi že na gostovanjih v Italiji, na Slovaškem, v Švici pa v Beogradu, Sarajevu in na Reki. Na pevskem srečanju Od Čedad do Monoštra so se spoznali tudi s Kam-

ničani in jih povabili na Notranjsko. Zbor je deloval s polnim glasom pod gotovo roko dirigenta **Lovra Groma** in nam tokrat pokazal svoj izbor od liturgije katolištva in pravoslavja do nostalgčnih priredb Mateja Hubada ali Luke Kramolca. Zanimivo in neboječe je zbor učinkoval v Brucknerjevi Locus iste, solistki Zdenka Trubačev in Irena Granda pa sta ubrano in uglajeno zapeli pripev v Kramolčevi Tam, kjer teče bistra Zila. Lepo je zazvenela Kokolova Šel sem po zelenem travniku, ki je končala uradni del koncerta. – Velja omeniti, da so pevci, ki prepevajo v logaško-vrhniškem zboru več kot 5, 15 ali 25 let prejeli Gallusove bronaste, srebrne in zlate značke. Nekaj besed v ponos jim je tokrat namenila Tanja-Pina Škufca z Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti v Logatcu ob podelitvi omenjenih priznanj.

Večer je z izbranim besedilom vodila **Darja Merlak**, ki je nagovarjala le premalo zasedeno dvorano, ki je sicer z vztrajnimi aplavzi pozdravljala nastopajo-

Odmev z zborovodjo Ano Smrtnik.

Foto: M. Petkovšek

če. Če odštejem tiste, ki so prišli poslušat svoje žene, može, sinove, brate ali sestre in morda še nekaj Kamničanov, ki so prišli s svojim zborom na Notranjsko, je bil obisk tega lepega pevskega dogodka sramotno ni-

zek. In kar slišim tiste, ki jih seveda tokrat ni bilo, kako se v Logatcu nič ne dogaja in da ni kam oditi ob dolgočasnih večerih. Na žalost, se mi zdi, da ti tudi ne berejo Logaških novic, da bi se počutili vsaj nagovorjene.

RAS

Trst in Tržaški Kras

Študijski bralni krožek Žarek po Trstu in njegovi okolici, ki so ju prepoznavali že ob branju del tržaških pesnikov in pisateljev

Iz Logatca smo najprej krenili proti Ajdovščini, kjer se nam je pridružila naša mentorica Alenka Furlan. Sledila je prelepa vožnja čez Kras, odet v zlato in rdeče žareče listje trte in ruja. Že pri Obelisku na Opčinah se nam je odprl čudovit pogled na Trst in njegov zaliv.

V mestu smo se povzpeli na grič do gradu in cerkve sv. Justa ter do rimskih ostankov, kjer nas je čakala gospa Marta Ivašič, profesorica zgodovine na slovenskem liceju. Prisluhnili smo njeni pripovedi. Po strmem klancu smo se sprehodili do palače

škofa Bonoma, ki je bila nekoč najlepša stavba v mestu, zdaj pa žalostno propada (Bonomo je pomemben za Slovence, ker je povabil Primoža Trubarja v Trst in ga podpiral pri njegovem študiju in delu). Nato smo se spustili v stari del mesta med pročelja starih avstroogrskih palač in vse do Velikega trga s prelepo Mestno hišo. Mimo gledališča Verdi smo zavili proti Ponte Rossu (Rusi most) in Kanalu. Tam stoji cerkev sv. Antona Novega (San Antonio Nuovo, kjer je ob nedeljah maša tudi v slovenščini. Na parkirišču smo se poslovili od gospe Ivašič in se ji zahvalili, ker nam je vso pot poleg zanimivosti tržaške arhitekture pripovedovala tudi o položaju Slovencev v Trstu.

Sledila je vožnja ob morju skozi Barkovlje in mimo gradu Miramar do Sestljana. V Sestljanu smo se podali po Rilkejevi sprehajalni poti do Devinskega gradu. Po čudovitem sprehodu je treba ponekod premagovati tudi v kraško skalovje speljano pot; ves čas človeka spremlja krasen razgled na morje tam spodaj. Ogledali smo si tudi grad v Devinu, ki ga Slovenci povezujejo z nastankom motiva za pesem Lepa Vida. V njem je tudi muzej, katerega dobršen del je namenjen pesniku Rainerju Marii Rilkeju, ki je tu pisal svoje znamenite Devinske elegije. Z grajske terase je moč občudovati lesketajočo se gladino morja in slikovito obalo pod gradom.

Kar težko smo se obrnili proti domu. Peljali smo se skozi Nabrežino, Komen, Štanjel do Vipave, kjer smo imeli zapoznalo kosilo in potem proti domu. Že med vožnjo v Trst smo se veliko pogovarjali o tržaških pesnikih in pisateljih, katerih dela se nanašajo na tržaško pokrajino in naše ljudi v njej. Po kosilu pa smo prebrali odlomke iz nekaterih del tržaških avtorjev: Miroslava in Mirana Košute, Iga Grudna, Bruna Pertota, Borisa Pahorja, Marika Sosiča, Jurija Paljka, Eveline Umek in Ljube Smotlak.

Marija Kaučič - Lili

Le kje je stala Lepa Vida?

Stoletje Knjižnice Logatec

II.

Pa spet k začetkom

Vrnimo se k začetkom naše (sokolske) knjižnice. Knjige so v začetku deloma kupili sami člani, v glavnem pa so jih ljudje darovali, zlasti člani društva. Eden izmed največjih darovalcev je bil trgovec in veleposestnik Jože Tollazzi. Svoje prostore je imela knjižnica v Mullayevi hiši. Člani so uredili tudi čitalniški prostor, kamor so na prireditve prihajali bogati posestniki, trgovci in obrtniki. Knjižnico so vzdrževali z denarnimi prispevki društva. Sprva so knjige izposojali brezplačno. Leta 1909 so uvedli izposojevalnino, saj so ugotovili, da se na knjige premalo pazi. S tem denarjem in z dohodki od prireditve ter družabnih večerov so kupili kako knjigo. Ker prostor zaradi vlage ni bil primeren, so knjižnico preselili h Korenčanu. Knjižnica je bila odprta ob nedeljah po maši. Knjižnica je imela časopise: Jutro, Domovina, Sokolski glasnik, Slovenski narod, Naša radost in občasno tudi Slovenec. S številom obiskovalcev niso bili zadovoljni, saj jih je bilo premalo. Sokolsko knjižnico so večinoma obiskovali delavci, obrtniki, uradniki, zasebniki – v glavnem člani Sokolskega društva. V Katoliško prosvetno društvo (in tudi v njihovo knjižnico) pa se je vključevalo pretežno kmečko prebivalstvo, ki je bilo takrat v Logatcu v večini.

Na občnem zboru Sokolskega društva 6. januarja 1914 so poročali, da imajo 310 knjig, da je okoli 100 knjig poškodovanih, 41 pa izgubljenih (ali ukra-

denih zaradi polomljene ključavnice). Čitalnica je imela 4 časopise. Inventar pa je obsegal 11 napol razbitih stolov, 2 mizi, 3 omare, 1 pljuvalnik, 1 svetilko in 1 majhno peč. Leta 1912 je bilo razpuščeno Bralno društvo v Dolenjem Logatcu. Ves inventar je zapustilo Javni knjižnici in čitalnici v Dolenjem Logatcu. Po 1. svetovni vojni je število knjig in bralcev polagoma naraščalo. Leta 1940. je knjižnica imela 693 knjig. Leta 1941. so Italijani spomladi zasedli Logatec in pred vodnjakom na Čevicah razmetavali in sežigali slovenske knjige. Sosedje ter otroci so jih nekaj rešili in poskrili.

Inventarizacija in UDK sistem

Leta 1945. so Logatčani v Narodni dom prinesli okoli 2000 predvsem leposlovnih knjig (večina je bila pred vojno last Katoliško prosvetnega društva). Knjige so bile vpisane po abecedno imenskem katalogu. Bralci ni imel dostopa do knjig – bil je pultni sistem izposoje. Knjige so bile postavljene v police po formatih. Knjižnico, ki je bila odprta eno uro ob nedeljah, je vodil Tomo Tollazzi. Sredstva za skromen nakup novih knjig je prispeval Občinski ljudski odbor. Po letu 1947 je knjižnico vodila Ana Tollazzi (takrat je imela knjižnica 59 bralcev). Leta 1961 je Tollazzijevi pomagala učiteljica Andra Peterlin, občasno pa je bil v pomoč še dijak Stanko Perpar. Knjižnica je bila odprta ob sobotah in nedeljah po 2 uri. Leta 1963 (takrat je bilo v knjiž-

nici 3043 knjig, bralcev je bilo 155, knjižnico pa so obiskali 1005-krat) je namesto učiteljice Peterlinove v knjižnici pomagala učiteljica Marija Željko, ki je leta 1966 knjižnico v celoti prevzela in v njej delala do leta 1986. Leta 1967 je bil opravljen temeljit pregled celotnega knjižničnega gradiva. Knjige so na novo inventarizirali, pod vodstvom Marcela Štefančiča so jih uredili po UDK sistemu; knjižničarka Željškova pa je uvedla prost pristop. Takrat je bilo v knjižnici 3229 knjig. Že naslednje leto je bilo že 3749 knjig, bralcev 323, obisk 2225 in število izposojenih knjig 5548. V zadnjih letih ji je veliko pomagala Marinka Cempire Turk, ki je bila zaposlena v knjižnici med letoma 1985 in 1986. Knjižnico so vodili še Maruša Loštrek Bizjak (1986-1988), Marjan Geohelli (1988-1993), Alenka Furlan (1993-2004). Po letu 2004 pa vodi Knjižnico Bibijana Mihevc.

Poživitev krajevnih knjižnic

Leta 1971 sta bili k osrednji občinski knjižnici – Matični knjižnici Logatec priključeni Krajevna knjižnica Tabor iz Gornjega Logatca – knjižničar Franc Korenč – in Krajevna knjižnica Rovte – knjižničar Janez Kavčič –, leta 1973 je bila priključena Krajevna knjižnica Hotedršica – knjižničarka Metka Rupnik – in leta 1991 še Krajevna knjižnica Vrh nad Rovtami (danes Vrh Svetih Treh Kraljev).

(Se nadaljuje.)

Gvido Komar

Sredi utrdbenih sistemov

Zavod za intelektualne dejavnosti Ad Pirum je v sredo, 26. novembra, v centru vojnih veteranov v Blekovi vasi na ogled premierno postavil razstavo »Pregled utrdbenih sistemov Postojnsko-ljubljanskih vrat« skupine avtorjev od dr. Petra Fistr, prek dr. Marka Freliha, Antona Marna, Aleksandra J. Potočnika Igorja

Sapača do Mateja Zupančiča. Hkrati z razstavo je bila predstavljena tudi knjiga »Utrdbe na Slovenskem – vodnik po utrdbah v Sloveniji in bližnji okolici«. Razstavo in monografijo sta podprla Ministrstvo za kulturo in logaška občina.

Zbrane je najprej pozdravil Anton Marn, kratko predstavil zavod in zatem pojasnil pomen razstave, prve v tolikšnem obsegu in tako zaokrožene. Za njim je besedo povzel eden od avtorjev Aleksander Jankovič Potočnik. Pojasnil je štiri obrambne sisteme, ki so bili postavljeni na območju, katerega del je tudi logaško. V starih časih je šlo za obrabo – Rima, kajti veljalo je, da kdor pride skozi postojnska vrata, lahko pride tudi do tam. Večinoma pa so se vsi utrdbeni sistemi pokazali za neustrezne ali pa so bili že zastareli tedaj, ko naj bi služili svojemu namenu.

Otvoritve razstave se je udeležilo kar precej ljudi. Zavod Ad Pirum velja spodbuditi k pripravi še česa podobnega, saj ima v svoji razvejani dejavnosti za to dovolj znanja in srčnosti. Kraju in občani pa s tem odpira nove poglede na svet okrog nas, ki je tako zelo zastrt, da smo premnogokrat v zadregi, kaj pokazati našim prijateljem ali znancem, ki pridejo k nam obisk. In jih v svoji neukosti peljemo – samo na kosilo.

Jan Turk

Na razstavi utrdbenih sistemov.

Foto: Andrej Korenč

Dobrodelno medgeneracijsko srečanje

V nedeljo, 23. novembra, je bilo v prostorih steklene dvorane medgeneracijsko srečanje s prodajno razstavo »Umetniki za Karitas«

Obširno sestavljen program je v predverje steklene dvorane privabil lepo število obiskovalcev vseh starosti. Še zlasti pa je bil program sestavljen medgeneracijsko, saj je vključil mlade pa vse do najstarejše prof. Jožice Zupan, ki je živahno zrecitala svoj program.

Marija Klančar je uvodoma predstavila delovanje Karitasa, nato pa so svoje literarne utrinke predstavili člani literarnega društva Zeleni oblaki: Francka Čuk, Ana Balantič, Vladimir Kržišnik in Marcel Štefančič. Nato so s svojo točko nastopili logaški skavti. Zlasti posrečena je bila otroška gledališka skupina Nazaret z uprizoritvijo ekološke zgodbe s smetišča, ki jo je pripravila Katja Dolenc. Občuteno sta zaigrali sestre Mirjam (na citre) ter Lucija Treven (na violino).

Ne vem, če bom lahko omenil vse sodelujoče v programu, kajti ta je bil kar obsežen. Ne bom opustil še recitatorke Vide Trošt Vidic in seveda Ženskega pevskega zbora društva invalidov

... in vneti za dobra. dela.

in društva upokojencev Logatec.

Umetnike za Karitas je predstavila Anamarija Stibilj Šajn. Umetniki se vsako leto zbero na Sinjem vrhu in ustvarjajo svoja dela, ki jih nato razstavijo in prodajo na dobrodelnih prodajnih razstavah. Letos so prodajno razstavo že imeli na gradu Zemono in nato še v Logatcu.

Umetnike iz Ajdovščine so v Logatcu zastopali Marta Jakopič, Azad Karim, Simon Jugovič, Danilo Jelčič, Primož Breclj, Polona Kunaver Ličen, Vilma Čopič, Alina Azberga in Valentina Verč. Z logaške strani pa so se jim pridružili Dušan Mihelčič, Jože Matjašec, Matej Pečenik in Franc Musec. Letos se je logaškim slikarjem priključil tudi Janez Ovsec. Vsekakor je bilo zanimivo popoldne in verjetno tovrstno srečanje ne bo zadnje.

Albin Čuk

Nekaj jezikovnih drobtin

Novembra so nam po sredstvih javnega obveščanja predstavljali ministrico za zdravje v odhodu, vlado v *odhajanju*, ministra, *odhajajočega* Andreja... Toda vsi naštetih so ostali ministri ali člani vlade do tistega dne in minute, ko so bili uradno zamenjani. Zanimivo pa je, da ni bilo slišati za nobenega ministra v prihodu. Morda bi si lahko kdo kaj mislil, ko bi slišal o *prihajanju* kakšnega ministra ali člana vlade.

Še dolg od zadnjic.

“Sosea je udaril z *kolom* po glavi,” smo slišali pri poročilih. Če bi novinar pogledal v delovni zvezek za osnovne šole, se mu ne bi bilo treba posipati z *pepelom*. V njem bi našel stavek TA SUHI ŠKAFEC PUŠČA in prebral: “Pred besedami, ki se začnjenjajo s soglasniki iz navedenega stavka, stoji predlog s, drugače z.

Pravilno torej: sosedja je udaril s kolom. Bolje bi bilo, če bi se pogovorila ob kozarčku. Še to: predloga se izgovarjata skupaj z besedo, na katero se nanaša: zbesedo, skolom, spepelom...

Če imate kaj podobnih drobtin tudi pri vas, jih ne mečite v smeti, ampak jih raje pošljite na Logaške.

Brane Pevec

**Za otroke...
za otroke...
za otroke... za otroke...**

Mojca Pokrajculja

predstava v decembru v izvedbi gledališča ZAPIK

četrtrek, 18. decembra, ob 17. uri v Knjižnici Logatec
četrtrek, 18. decembra, ob 18.30 v Krajevni knjižnici Rovte

SDS

Spoštovane občanke in občani občine Logatec,

leto 2008 se počasi približuje koncu, zato je prav, da si izrečemo voščila za prihajajoče leto.

Občinski odbor SDS Logatec in vaš poslanec v Državnem zboru RS vam ob tej priložnosti skupaj želimo čim lepše božične praznike in veliko sreče in veselja v prihajajočem novem letu na vseh področjih.

SREČNO 2009!

Ladka Furlan,
predsednica OO SDS Logatec
Dr. Peter Verlič,
poslanec v DZ RS

Slovenija v presežnikih

Galerija Hodnik v GRC Zapolje je 19. novembra odprla vrata bogati fotografski razstavi, poimenovani po istoimenski publikaciji Slovenija v presežnikih

Najevska presežnost.

Svoje fotografske mojstrovine razstavlja Tomo Jeseničnik, svobodni fotograf, rojen 1964 v Črni na Koroškem, koder so nastajali tudi prvi, mladostniški navdihi za kasnejšo profesionalno fotografsko izpovednost.

Kasneje je skoz objektiv lovil višine Karakoruma in Himalaje ter prostranstva Pakistana, Afganistana in Kamčatke. Svoje upodobitve je objavljaval v 70 revijah doma in na tujem, sodeloval je z mnogimi založbami in časopisi ter z oglaševalnimi agencijami. Je hkrati avtor in soavtor številnih fotomonografij, knjig in turističnih publikacij v Sloveniji in po svetu. Za seboj ima 35 samostojnih in 30 skupinskih razstav, s katerimi si je prislužil več domačih in mednarodnih nagrad.

Razstava v galeriji Hodnik prikazuje Slovenijo od vsepovsod sredi višin in globin, sredi vročine in sredi mrazov. Vrstijo se podobe narave in delo človeških rok. Posebej izzivalni so presežni posnetki črnokalskega viadukta, dno velenjskega premogovnika, Najevska lipa – najsilnejše drevo na Slovenskem, Robidišče na skrajnem zahodu Slovenije, mir stiškega samostana, ponosni lok Solkanskega mostu nad Sočo, pozirajoči močeril iz Postojnske jame, koščena piščal – glasbilo, ki mu v starosti zlepa ni para, samotni odmev Rakovega Škocjana, očak Triglav in še veliko lepega v izzivalni presežnosti.

Razstava vabi. Knjigo Slovenija v presežnikih, ki je porodila tudi razstavo, je z besedili in fotografijami opremil Jeseničnik sam. V januarju bo izšel že ponatis, kar gotovo govori o svojski vabljenosti tega dela, ki bo spomladi izšlo še v angleškem in nemškem prevodu.

Artemis

Za Slovence, ki to hočejo biti

Konec novembra se je »Notranjska« znova odpravila na koroške Kostanje, kamor jih je povabil Christian Zeichen. Zbor je bil med tamkašnjimi Slovenci znova srčno sprejet.

Rektor doma Sodalitas v Tinjah Jože Kopeinig, ki je vodil bogoslužje, pri katerem je zbor pel, je uvodoma povedal, da smo na skrajni jezikovni meji slovenskega jezika in izrazil veselje, da se je k maši zbralo toliko ljudi. Zahvalil se je organizatorju in zboru, da vsak na svoj način pomagata krepiti slovensko jezikovno zavest in ob pogledu na skupino otrok, ki so se bogoslužja udeležili, izrazil upanje, da se bo slovenska beseda v prihodnjih letih še pogostejše slišala.

Po končanem obredu je zbor izvedel koncertino slovenskih ljudskih in na domovinsko noto uglašenih pesmi. Navzoči so nastop toplo pozdravili z iskenim aplavzom, še posebej po Venturinijevem Znamenju s solistko Eriko Marolt. Pa niso bili navzoči samo slovensko govoreči ljudje.

Človek bi se morda vprašal, če je vredno na dolgo pot zato, da zapoješ zbranim poslušalcem samo v cerkvi in ne morda tudi množici ljudi, ki se v adventu giblje med stojnicami ob Vrbskem jezeru. Vredno je, pa še kako. Če zaradi drugega ne, zato, da utrdimo Slovence, ki to še hočejo biti, v prepričanju, da se jih tudi domovina veseli in čuti z njimi v vsakdanu, ki jim večkrat ni naklonjen prav zaradi tega, ker so Slovenci. Veseli smo, če smo jih vsaj malo spodbudili in jih utrdili v veri v svojo slovensko bit, ki nikogar noče ogrožati, a obenem želi, da tudi sama ni ogrožana.

J. Gostiša

Kadilcem na roko

Kadilski zakon: druga zima. Gostinci očitno uspešno pomagajo kadilcem – kakor pač vedo in znajo.

BP

Luč miru

Z veselim decembrom se po vsej Evropi širi Luč miru iz Betlehema. Zdaj že verjetno vsi vemo, da gre za plamen, ki je vsako leto znova prižgan v betlehemiški votlini, kjer se je rodil Jezus Kristus. Ideja se je spočela v Avstriji 1985 na televiziji ORF. Takrat so prvič šli iskat Luč miru v Betlehem. Na TV so imeli oddajo, kjer so ta plamen podarjali zdravi otroci vsem tistim otrokom z različnimi boleznimi pa invalidnim in ponesrečenim otrokom in mladim. Kdor trpi, mu verjetno ni lahko, ampak kdor trpi z Jezusom Kristusom, mu je gotovo lažje. Ta ideja se je z leti razširila tudi po vseh slovenskih župnijah, še posebno tam, kjer delujejo taborniki ali skavti.

Tudi v logaški župniji se skavti že več kot deset let trudimo, da bi betlehemska Luč prejelo čim več ljudi. Večkrat smo k sodelovanju povabili različne skupine. Luči miru nismo ponesli le v cerkev, temveč tudi v Zdravstveni dom, v Knjižnico, v vse osnovne šole in vrtce, k gasilcem, na policijo, k županu... Nekajkrat smo šli kar od vrat do vrat, ampak Logatec je velik. Zato smo se odločili, da bi se vsi, ki ne morejo priti sami do plamena, javili, da bi jih mi obiskali.

Lani smo se odločili, da bomo za sveče zbirali prostovoljne prispevke, vsa zbrana sredstva pa poklonili logaški družini, resnično potrebni denarne podpore. Družino smo zbrali skupaj z gospodom župnikom. Letos bomo storili enako. Zato vabimo vse, ki poznate kakšno družino, ki bi potrebovala denarno pomoč, da jo predlagate gospodu župniku. Poleg tega pa vas prosimo tudi, če poznate ljudi, ki ne morejo v cerkev ali sploh ne hodijo v cerkev

In prinesli so betlehemska Luč.

in so starejši in osamljeni in si želijo družbe vsaj za kratek čas, da nam tudi to sporočite. Lahko pa sami obiščete te osamljene ljudi, se z njimi malo pogovorite, jih nasmejete in jim pustite betlehemska Luč.

S samim plamenom ne moremo spremeniti sveta. Pomemben je namen, in to je – osrečiti drugega človeka. Osrečimo pa ga lahko le s samim seboj in sicer s svojim časom, ki ga podarimo nekomu, ko mu prinesemo plamen, s svojo besedo, s svojim nasmehom, ki pride z nami v povabljen hišo.

Tina Hrovatič

Životvorna dobrodelnost

Dobrodelnost je odlika ljudi, ki imajo odprto srce za tiste, ki jim v življenju ni lahko – Pomanjkanje dobrin, pomembnih za življenje, ohromi marsikatero slovensko družino – Da je vsaj kak trenutek lepši, bolj optimističen, poskrbi Karitas v Rovtah tudi z dobrodelnimi koncerti

Tako je v Rovtah potekal v nedeljo 9. novembra, že 14. Karitasov koncert. Geslo koncerta je bilo namenjeno predvsem mladim: »Rad te imam. Zaupam ti.«

Prireditve se je poleg številnega občinstva udeležilo kar nekaj predstavnikov cerkvenega in političnega življenja v kraju, občini in celo na državni ravni – med njimi predstavnica škofijske Karitas Alenka Petek, generalni tajnik slovenske Karitas Imre Jerebic, domači župnik Janez Petrič, poslanec državnega zbora dr. Peter Verlič in nekateri občinski svetniki ter predstavniki krajevne skupnosti. Popoldan, poln glasbe za vse okuse, je še enkrat združil ljudi dobre volje in čutečega srca.

Uvod je pripadel plesalcem s šole Rovte. Sledila je mlada pevka Ana Rotar z dvema prijetnima pesmima. Kako z majhnim odrekanjem lahko naredimo veliko veselja so prikazali rovtarski učenci z igrico Grozd režiserke Ljudmile Treven z jasnimi sporočili – dobrota. Adoramusov sekstet petih pevk je z ubranimi glasovi božal srca poslušalcev z ljudskima pesmima. Nato so se predstavili tudi domači pevci mešanega cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Janeza Trevena. In požel bučen aplavz. Nenavadno zanimive so bile Rozalije, pevska skupina, v kateri ni Rozalije,

pojejo pa Bernardka, Mateja, Karolina in Polona (Logarjeva). Kvartet se je srečal na želimeljski gimnaziji. Ker so se dekleta po končani gimnaziji razšla, so sklenila nadaljevati srečanja ob kavici in petju. Tako se »morajo« vsak teden srečati na vajah, kaj poklepetati in seveda ubrano zapeti. Njihov nastop je pospremil na klavirju Martin Logar.

Osrednja gostja koncerta je bila nekdanja lisička Tanja Žagar. Poje, pleše, ustvarja, poučuje, vodi zборе – kratka, vse, kar je povezano z glasbo. Tanja je spravila dvorano v dobro voljo s tremi skladbami. Nakar se je predstavil družinski ansambel, ki ga sestavljajo Miha, Blaž in Tina Prosen – narodnozabavni ansambel, ki uspešno prodira v slovenski glasbeni prostor. Z eno svojih skladb so opevali rodni Žagar.

Čisto drugačni glasbeni zvrsti pa je zapisan Marko Fink, rojen v izseljeniški družini v Argentini. Sedaj živi v Sloveniji kot svobodni umetnik baritonist. Zapel nam je argentinsko Cortadela, plumerito in koroško Pa j' upihnila luč. Hudomušnost je na oder pripeljal ansambel ljudskih godcev in pevec Suha špaga iz Škofje Loke z zelo izvirni od perivnika do škaf basa, ki mora imeti vedno vlažno »špago«. Tudi skupina z Medvedjega Brda je prisotne kar

dobro nasmejala. Skeč na temo občinskih priznanj in imitiranje Modrijanov je izzval val smeha v dvorani. Predvsem mladi pa so uživali ob živahnem nastopu deklet iz skupine Foxy Teens. Za njimi je na oder stopil David Grom – novo ime na slovenski glasbeni sceni, sicer že zmagovalac na mednarodnem mladinskem festivalu na Poljskem. Da se je dobrodelna prireditev tudi živahno končala, je poskrbela skupina Ober's band. Osrednji poudarek dobrodelnosti je izrazil Imre Jerebic v svojem nagovoru, ko je dejal: »Ljubezen in dobrota sta vrednoti človeka, ki ga bogatita.« Tajnik domače Karitas Hieronim Kavčič se je ob koncu zahvalil vsem, ki so omogočili koncert, predvsem pa zvestemu občinstvu, brez katerega še tako dober koncert ne bi imel dobrodelnega učinka. Pohvaliti pa velja tudi ustaljeni voditeljski par Rezke in Mihe, ki sta prireditve vodila povsem suvereno. Darovi, ki so jih ljudje prispevali, naj prispejo v domove tistih, ki so najbolj potrebni pomoči.

Naj sklenem z mislijo: »Tvoje življenje bo vedno polno, če bo tvoje srce dajalo brez računanja. Vse kar daš, ima vrednost le, če podariš z ljubeznijo.«

Metka Bogataj

Sredi pridne in dejavne mladosti

Mladi želijo odraščati v potrpežljive, vztrajajoče, ljubeče in odgovorne osebnosti

V nedeljo, 23. novembra, je potekalo na Vrhniku srečanje župnijskih pastoralnih svetov dekanije Vrhnika, ki obsega 12 župnij – od Hotedršice, prek Logatca, Rovt, Vrhnik, Borovnice, Horjula, Brezovice... do Bevk in Preserja. Vsebina pogovora je bila namenjena mladim, in sicer njihovem medsebojnemu odnosu, dejavnemu življenju v župnijah, veri in sodelovanju s starejšimi. O tem in še marsičem so spregovorili mladi animatorji Majda, Nika, Primož, zakonski par Bernarda in Darko s štirimi otroki ter duhovnik Marko Košir, v dekaniji odgovoren za mladinsko pastoralo.

Ob koncu dvournega druženja se je v okviru razprave med gosti in predstavniki župnij izkazalo, da so mladi pridni in aktivni, da jih veseli delo v različnih skupinah, kot so skavti, Karitas, veroučna skupina, skupina za pripravo oratorija, obenem so predvsem usmerjeni v projektno delo, ki je bolj kratkotrajnega kot pa trajnega značaja. Pri tem so jim kot pomembno »zaledje« v pomoč starši, stari starši in okolica, ki jih spodbuja in jim daje zgled. Za vstop v skupino je najstniku pomembno osebno povabilo, družba, ki ga pričakuje, ter vsebina, kot povezovalni člen skupine. Za dejavno

mladino pa sta v vsaki župniji pomembni predvsem spodbuda in sodelovanje župnika, ki s svojimi sodelavci predstavlja steber in gibalo vsake župnije.

Ob upoštevanju pravkar zapisa nega se pametna mladina v svetu, ki ponuja obilo zabave, praznih užitkov in različnih omam, odloča za prostovoljstvo, ki jim prinaša drugačno zadovoljstvo, ki se odraža v občutku pripadnosti, biti koristen nekomu, pomagati sočloveku in pri tem odraščati v potrpežljivo, vztrajno, ljubečo ter odgovorno osebo.

NevMa

Miklavž s prgišči dobrot in dobrote

Tudi letos smo se vaščani po lepi navadi zbrali 5. decembra v Gasilskem domu na Medvedjem Brdu. S skupnimi močmi nam je uspelo pripraviti lep praznik za otroke in starejše; mislim, da bo miklavževanje mnogim ostalo v spominu kot dan dobrote in ljubezni. Saj tak je bil tudi sveti Miklavž: dober do vseh, zlasti do tistih, ki so bili v takšni ali drugačni stiski.

Srečanje smo pričeli s simpatično igrico, kjer smo družno ugotovili: »Najlepše je doma.« Glavni dogodek je bil, seveda, prihod svetega Miklavža. Tudi tokrat je prišel polnih rok in se izkazal s svojo dobroto.

Miklavža so bili vsi veseli.

Lepo bi bilo, če bi lepe Miklavževe lastnosti imeli tudi v svojem vsakdanjem življenju. Saj niso potrebna bogata darila, zadostuje že nekaj prijaznih besed. Teh je bilo zvečer ob slovesu kar obilo, saj smo drug drugemu ob bližajočih se praznikih zaželeli vse lepo. V mozaik našega življenja smo dodali še kamenček, ki bo lep spomin posebej v turobnih zimskih dnevih.

Tudi vsem vam želim, da naj Miklavž in ostali dobri možje, ki mu sledijo, prinesejo mir v srcu, razumevanje, strpnost, toplino... radost in zadovoljstvo, preproste igre, veselje z otroki, da si zanje vzamemo čas in se z njimi pogovarjamo.

In ne le kupa igračk..., ki potem žalostno končajo.

Ana Žakelj

Bolni sv. Miklavž je še pravočasno ozdravel

Nabito polni dvorani v Narodnem domu je letos pretilo veliko razočaranje; vse je tako kazalo, da sv. Miklavža med otroke ne bo, čeprav so ga ti tako nestrpno pričakovali. Ali kakor se vsakomur, ki je bolan, najbolj prileže postelja, je pač obležal tudi sv. Miklavž, ki na svoj god preprosto ni mogel med logaške otroke.

Vendar skupina otrok iz logaškega Nazareta si je prizadevala, da bi storila vse za ozdravitev sv. Miklavža, ki naj bi vendarle prišel med otroke in jih potem prijetno razveselil. Ker pa se ni obnesla ne pomoč zdravnice ne pomoč policista, je otrokom ostala molitev kot zadnja možnost. In res. Molitev je pomagala sv. Miklavžu k zdravju, da je lahko prišel s svojo veliko košaro dobrot in z njimi razveselil mlado in staro. In veselje otrok je bilo brezmejno.

Dobrote iz Miklavževih rok.

Prijazno igrico o bolnem sv. Miklavžu je z Nazaretom dopadljivo pripravila Kati Dolenc.

Artemis

Miklavžev sejem je odplaknil dež

Društvo prijateljev otrok in mladine je tudi letos skrbno pripravljalo Miklavžev sejem, ki je vselej lepo obiskan, saj ponuja obilico dogodkov, privlačnih še posebej za otroke. Tudi letos je šlo vse po najboljših namerah, še poseben šotor so postavili poleg razvrščenih stojnic. A dež je bil nepopustljiv in vse žlahtne name-
re so šle po vodi.

Mladih sejmarjev se dež ni usmilil.

Miklavž sredi plešočih parkeljn

V zadnjih nekaj letih Miklavž tudi v Rovte ne prihaja s sankami, ampak bi moral priti s čolnom; dež je reden gost Miklavževih večerov. A to ne moti malčkov, ki se tega večera neizmerno veselijo. Dvorano so skupaj s svojimi starši napolnili do zadnjega kotička.

Za razliko od zadnjih let so letos na oder prvi priplesali v belo oblečeni angelčki. Pripravljali so darila za vse, ki so bili v zadnjem letu pridni. V ozadju so sicer malce robantili tudi parkelj-
ni, kar seveda popolnoma spada k Miklavžu. Vse tako kaže, da so bili rovtarski otroci med bolj pridnimi, saj vragci niso povzročali nobenih nevšečnosti. Celo deležni so bili aplavza, saj je bila njihova letošnja tema ples. Vse pohvale gredo Luciferju, saj poleg vragolij zna tudi zelo dobro plesati. To večščino ima namen naučiti tudi svoje podložne vrage.

Vrhunec prijetnega vzdušja je prevzel dvorano z nastopom Miklavža. Ta je izrekel pohvalo vsem otrokom in jim razdelil lepa darila. Lepo, da se je Miklavž spomnil vseh otrok od enega pa do devetih let. Z zadovoljnimi, nič preplašenimi in jokajočimi obrazki so malčki in malo večji junaki zapuščali dvorano in odhiteli proti domu, kjer so nestrpno in z ne prav trdnim spancem pričakovali sobotnega jutra, da jih je dobri nebeščan obiskal še pod domačo streho.

Metka Bogataj

NOTARIAT V LOGATCU

Od 8. decembra 2008 posluje

NOTARKA

NIVES VIDMAR

v notarski pisarni na Notranjski cesti 14 v Logatcu

tel. 01 75 09 868 fax. 01 75 09 867

e-mail: notariat@notarka-vidmar.net

URADNE URE NOTARSKE PISARNE:

ponedeljek od 9. do 12. in od 13. do 16. ure

torek od 9. do 12. in od 13. do 16. ure

sreda od 9. do 12. in od 13. do 17. ure

četrtek od 9. do 12. in od 13. do 16. ure

petek od 9. do 12. in od 13. do 14. ure

Vsako prvo soboto v koledarskem mesecu, oziroma **drugo soboto**, če je prva sobota na državni praznik ali drug z zakonom določen prost dan, od 9. do 12. ure po seznamu dežurnih notarjev.

Sneguljčica nakar še Miklavž

Težko pričakovani petek, 5. december. Otroci že dopolne komaj čakajo, da se proti večeru spet vrnejo v šolo. Zakaj? Da bodo zaigrali igrico o Sneguljčici in legendi o Miklavžu...

Seveda, Miklavž!

Ko se zvečeri, se res tako godi. Otroci s Podružnične šole Vrh Svetih Treh Kraljev malo pred šesto popoldne spet prihitijo v razred. Čakajo na ličenje in oblečejo pravljicična oblačila. V nekaj minutah se prelevijo v palčke, ogledalce, zlobno čarovnico, lovca, Sneguljčico, stražarja, lovca... V sosednjem prostoru se začnejo zbirati malčki s svojimi starši, pa malo starejši otroci, ki so že zlezli iz naročij svojih staršev in tudi odrasli. Ura v zvoniku odbije sedem, palčki odhitijo proti odru. In se začne.

Pred očmi zbranih v dvorani se odvije Sneguljčica v izvedbi šolskih otrok s podružnične šole. Ko pristrčno odigrajo

igrico, ki sta jo režirali učiteljici Rezka in Tjaša še zapojejo uspavanko in pesmico o vrabcih. Meta in Betka zaigra na kitaro, nato otroci odigrajo še prizor iz življenja sv. Miklavža. Potem vsi samo še čakamo dobrega moža.

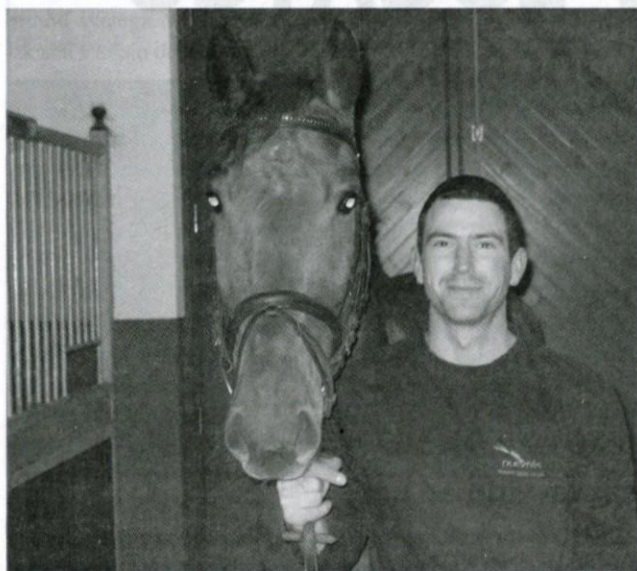
Dvorana za hip zadrži dih, ko na oder prihrumi... hudiček. Zatem pa jok najmlajših in smeh starejših. Odleže nam šele, ko na oder pride Miklavž v spremstvu svojih dveh angelov in pomiri »hudobo«. Nagovori vse v dvorani, prebere veliko pismo, ki so mu ga poslali četrtarji in petarji. Nato pa enega za drugim na oder poimensko povabi posamičnega otroka, ga povpraša o njegovih pridnosti (celo razgledanosti) in mu izroči darilo. Ob koncu obljubi, da prihodnje leto spet pride... Če bomo dovolj pridni. Da bi le bilo tako. Morda pa prihodnje leto hudoba počaka že kje pred vrati, da ne bodo prestrašeni otroci jokali še teden dni...

Mika

Športni kalejdoskop

Naši jezdecni uspešni na tujem

Ekipa Konjeniškega Kluba Konjik v sestavi: Robert Meze, Špela Blažič in Rok Peček se je odzvala vabilu aktualnega avstrijskega državnega prvaka in nosilca srebrne medalje iz Olimpijskih iger v Barceloni 92 Borisa Boora na trening in tekmovanje, organizirano v okviru hleva Obersiebenbrunn na Dunaju.

Robert Meze z Wanesso.

V kategoriji šestletnih konj je Rok Peček s kobilco Irame v lasti Petra Nagodeta zmagal, Špela Blažič pa se je v kategoriji štiriletnih konj s konjem Can t be Rudolf dvakrat uvrstila na tretje mesto.

Ekipa KK Konjik se zahvaljuje Vet. kliniki Mateja Plevnik, s.p., podjetju Inventis, d.o.o., podjetju Tikra, d.o.o., in podjetju Šušteršič, d.o.o., ki so jim omogočili trening in tekmovanje.

p.k.

Uspešni tudi v evropski konkurenci

Naši najmlajši tekmovalci odlični na regijskem tekmovanju!

V nedeljo, 9. novembra, se je v Preserju odvil 1. turnir Notranjskega pokala v sezoni 2008/2009 za točke. Potekal je v štirih kategorijah: učenci in učenke 1. – 5. razred, učenci in učenke 6.- 9. razred, skupina TOP-16 in kategorija dijakov. Tokrat smo imeli na turnirju 17 tekmovalcev, ki so nastopali v prvih treh kategorijah.

1. mesto: Tom Šfiligoj, TOP-16, Žan Dobrovoljc, 6.- 9. razred;

2. mesto: Deni Kožul, TOP-16;

3. mesto: Julija Kelečević, 1.- 5. razred, Miha Petrovec, 6.- 9. razred;

4. mesto: Tjaša Mihevc, TOP-16, Neža Vindiš, 1.- 5. razred.

V tolažilni skupini kategorije 1.-5. razred je slavila Pija Mihevc, ki je v finalu premagala Majo Rok, Gašper Černigoj pa je bil tretji.

Ponovno odličen dosežek v evropski konkurenci

Na Mednarodnem prvenstvu Slovaške za kadete in kadetinke od 7. do 9. novembra v Bratislavi, kjer so potekala tekmovanja v ekipni in posamezni konkurenci ter v konkurenci dvojic, je med slovenskimi reprezentanti nastopila tudi članica našega kluba Nina Zupančič in dosegla odličen rezultat v konkurenci dvojic, kjer sta z Alex Galič osvojili 5. – 8. mesto.

38. mednarodno prvenstvo Varaždina

Na 38. mednarodnem prvenstvu Varaždina oz. na 4. memorialu Mirka Abramoviča se je letos med 21. in 23. novembrom zbralo rekordnih 465 igralcev iz šestih držav. Na njem je v ekipnem in posamičnem delu nastopilo pod vodstvom Janeza Bončine in Darka Maliča tudi 8 naših

tekmovalcev: **Katja Eržen, Tjaša Mihevc, Nina Zupančič, Katja Gutnik, Tom Šfiligoj, Deni Kožul, Anže Vrabl in Neje Gutnik.** Po lanskem uspehu, ko sta **Tom** in **Deni** osvojila prvo mesto med najmlajšimi kadeti, sta se letos v višji kategoriji mlajših kadetov uspela prebiti do 2. mesta. Med posamezniki je odlično 2. mesto osvojila **Nina**, ki je v finalu morala priznati premoč hrvaški Kitajki. Med posamezniki so dobre uvrstitve dosegli še **Tom** in **Deni**, ki sta osvojila 5. mesto, ter **Katja**, ki je osvojila 9. mesto.

Nina na stopničkah za zmagovalke.

1. SNTL za članice

Naše mlade tekmovalke, ki nastopajo v 1. slovenski namiznoteniški ligi za članice, so po dveh zaporednih porazih – proti ekipi NTK Arrigoni iz Izole in prvouvrščeni NTK Inter Diskont iz Raven na Koroškem – nanizale dve zaporedni zmagi proti ekipama ŽNTK Ljubljana in NTK Šenčur. Dekleta so tako po 5. krogu prvenstva 19. novembra s tremi zmagami in dvema porazoma uvrščena na 6. mesto, kar jim odpira lepe možnosti za preboj v prvo polovico lestvice.

Tokrat odlična ocena le dekletom.

V nedeljo, 16. oktobra, je v organizaciji NTK Preserje v Preserju potekal 2. odprti turnir pokala MRNTZ Ljubljana. Tokrat so se naši igralci odrezali nekoliko slabše, saj so zabeležili le tri zmage, šest drugih in dve tretji mesti.

Vse tri zmage so tokrat dosegla dekleta. **Pija Mihevc** je drugič zapored zmagala v kategoriji učenek 1. – 3. razred, **Nina Zupančič** je svojo drugo zmago osvojila v logaškem finalu proti **Katji Gutnik**, **Sanja Smiljanič** pa je potrdila dobro formo in v konkurenci dijakinj tudi osvojila svojo drugo zaporedno zmago.

1. mesto: **Pija Mihevc**, učenke 1. – 3. razred, **Nina Zupančič**, učenke 8. – 9. razred, **Sanja Smiljanič**, dijakinje;

2. mesto: **Katja Eržen**, učenke 4. – 5. razred, **Tjaša Mihevc**, učenke 6. – 7. razred, **Katja Gutnik**, učenke 8. – 9. razred, **Gašper Černigoj**, učenci 1. – 3. razred, **Deni Kožul**, učenci 6. – 7. razred, **Neje Gutnik**, učenci 8. – 9. razred;

3. mesto: **Maja Rok**, učenke 1. – 3. razred, **Anže Vrabl**, učenci 8. – 9. razred.

1. SNTL za članice in 3. SNTL za člane

V soboto, 29. novembra, sta obe naši ekipi – dekleta v 1. SNTL za članice, in fantje v 3. SNTL za člane – odigrali v Logatecu tekme 6. oz. 3. kroga prvenstva.

Dekleta v postavi **Ana Verdinec, Sanja Smiljanič, Nina Zupančič** in **Katja Gutnik** so se v Ljubljani pomerila z ekipo

NTD Kajuh-Slovan in svojo nalogo opravila brez presenečenj ter zmagala s 5 : 1, s čimer so se po 6. krogu povzpela na 5. mesto lestvice.

Fantje v postavi **Blaž Bončina, Anže Vrabl, Tim Šfiligoj, Miha Žigon** in **Toni Kožul** so doma gostili ekipi NTK Markizet Branik in NTD Ljutomer. Proti Mariborčanom so po do konca napeti igri slavili s 5 : 4, Ljutomerčane pa so tokrat zlahka nadigrali in zmagali s 5 : 0 ter tako dosegli tretjo zmago v sezoni, s katero so se na lestvici pebili na skupno sedmo mesto.

1. turnir Top-8 za mladinke in mladince Ljubljana, 30.11.2008

Na svojem 1. turnirju Top-8 se je 30. novembra zbralo v Ljubljani po 24 najboljših mladink in mladincev v državi, ki so nastopili v treh kakovostnih skupinah. Med njimi smo imeli kar štiri tekmovalke in tri tekmovalce, ki so vsi dosegli lepe rezultate.

Mladinke: 1. kakovostna skupina: 4. mesto: **Ana Verdinec**, 8. mesto: **Sanja Smiljanič**;

2. kakovostna skupina: 1. mesto: **Nina Zupančič**;

3. kakovostna skupina: 3. mesto: **Katja Gutnik**.

Mladinci: 3. kakovostna skupina: 2. mesto: **Blaž Bončina**, 5. mesto: **Anže Vrabl** in 6. mesto: **Neje Gutnik**.

Več lahko izveste na spletnih straneh NTK Logatec: <http://www.klub-ntk-logatec.si>.

Mateja Šfiligoj

Odlični rezultati Karate akademije Pantera

V nedeljo, 19. oktobra, je v Radečah potekal karate turnir Beli tiger, ki ga je organiziral Karate klub Radeče pod okriljem Savate zveze Slovenije. Tekmovanje je potekalo v več disciplinah: prikaz tehnike, kata posamično ter borbe po pravilih Savateja – Savate assaut.

Zmagovite panterke.

Naši člani so dosegli odlične rezultate. V disciplini kate posamično – kategorija I. rojstva: 1996 – 1999 je **Karin Žakelj** osvojila **1. mesto**, **Nastja Rudolf** (oba OŠ "8 talcev" Logatec) pa 2. mesto. V disciplini borbe posamično – kategorija I. rojstva 1994 – 1996 se je **Karin Žakelj** uvrstila na **2. mesto** ter **Nika Jereb** (oba OŠ "8 talcev" Logatec) 3. mesto!

Za omenjene rezultate čestitam našim članom v svojem imenu in v imenu Karate akademije Pantera ter se zahvaljujem vsem starešim tekmovalcem za vso podporo in za prevoz otrok na tekme.

Boris Peček

Rožle – slovenski reprezentant

Tekmovalci Smučarkega kluba Logatec se vneto pripravljajo na tekmovalno sezono

V pričakovanju snežne odeje na slovenskih smučiščih je bilo v pripravljalnem obdobju opravljenih že nekaj treningov na ledeniku v Avstriji. Upamo, da nam bo sneg, ki je zapadel v novembrskih dneh, omogočil priprave na tekmovalna bliže domu, tudi v Logatcu.

Z objavo Modrega biltena Smučarske zveze Slovenije je prišla razveseljiva novica, da je naš dolgoletni tekmovalec Rožle Jereb na osnovi dobrih rezultatov v preteklih sezonah uvrščen v otroško reprezentanco Slovenije za sezono 2008/2009 pod vodstvom Romana Šturma.

S svojimi dobrimi rezultati v slalomu in veleslalomu je opravičil zaupanje pristojnih na smučarski zvezi. Ob tem rezultatu velja omeniti zasluge staršev, trenerjev in vseh drugih, ki so mu pomagali pri doseganju rezultatov.

Uspeh uvrstitve Rožleta v reprezentanco je toliko večji, ker je to prva uvrstitev člana našega kluba v izbrano vrsto. To pomeni tudi veliko spodbudo mlajšim članom kluba, ki jim bo Rožle motivacija za nadaljnje tekmovalno delo.

Največja pa je obveza Rožleta, da opraviči zaupanje in z rezultati ter s svojim osebnim zgledom potrdi raven pravega

Rožle med slalomskimi količki.

športnika.

Prepričan sem, da bo v izbrani vrsti 12 fantov iz različnih slovenskih klubov tudi v prihajajoči sezoni dosegel uspehe na klubski in na reprezentančni ravni.

Drago Arhar

Košarkarji v polnem teku

Košarkarji so že dobro zakorakali v sezono 2008/09, v kateri imamo kako zmago manj, kot smo načrtovali pred začetkom ligaških tekem, kar je posledica številnih poškodb, ki pestijo naše košarkarje pred vsako tekmo

Naši najmlajši, ki tekmujejo v kategoriji do U-12 let so v začetku tekmovalja doživeli nekaj visokih porazov, vendar so od tekme do tekme igrali bolje in prišli tudi do zmage, kar je za tako mlade igralce (tudi 2 do 3 leta mlajši od konkurence) velika spodbuda zanje in za trenerja Lovra Gantarja.

Selekcija U-14, ki je tekmovala v I. SKL je imela obilo smole, saj si je najboljši igralec ekipe že na začetku sezone poškodoval roko, in sledilo je kar nekaj porazov. Ko pa se je v drugem delu tekmovalja zdravje popravilo, so fantje zaigrali kot prerojeni, nanizali nekaj zmag, in kar žal nam je bilo, da je tekmovalnega dela konec. V tej selekciji je nekaj izredno nadarjenih igralcev, ki lahko ob zavzetem treniranju zelo napredujejo.

Kadetska ekipa igra v II. SKL in je na prvem mestu v svoji skupini z enim samim porazom proti ŠD Portorož. Povratna tekma je bila zelo razburljiva, saj jim je trenel obljubil pico. Z dodatnim motivom so ekipo premagali s petindvajsetimi koši razlike. Ta selekcija igra res lepo košarko, in če ne bo poškodb, se bodo uvrstili zelo visoko v državnem tekmovalju.

Mladinska ekipa je v II. SKL v podobnem položaju; tudi ta je izgubila le eno tekmo. Na lestvici si delijo prvo mesto skupaj še z dvema ekipama, trenutno pa imamo poškodovana dva igralca, kar vzbuja nekaj skrbi trenerju Bojanu Vaupotiču.

Člansko moštvo KK 2003 Logatec, ki jo že drugo leto vodi trener Tadej de Gleria, nastopa v III. SKL. Že pred začetkom tekmovalne sezone je nekaj igralcev zapustilo naš klub ali pa so prenehali z igranjem, in tako nastopamo z močno pomlajeno zasedbo. Sledile so še poškodbe, in tako trener komaj skrpa ekipo za tekmovalne v članski kategoriji. Kljub vsem težavam zasedamo

zlati sredino na lestvici – s tremi zmagami in tremi porazi. Verjamemo, da se bodo ti mladi igralci iz teh porazov tudi kaj naučili in nam v prihodnje povrnili še več košarkarskih užitkov, saj prav rezultati v mlajših kategorijah kažejo dobro delo, ki pa se mora enkrat tudi poplačati.

Miran Lukman

KUD Adoramus

vas vabi

na Štefanovo, 26. decembra ob 19. uri na

tradicionalni božični koncert

v cerkvi sv. Nikolaja v Logatcu

Sodelujejo vsi sestavi Adoramusa:

Otroški zbor, Mladinski zbor,

Dekliški sekstet ter MePZ,

tudi s tekmovalnim programom iz Bratislave,

kjer je zbor prejel zlato odličje.

Želimo vam vse najlepše v prazničnem decembru!

KUD Adoramus

Na štajerskem osamelcu

V meglenem jutru 9. novembra smo se logaški planinci odpeljali na Štajersko do Poljčan. Od tam smo se pod vodstvom Mateja odpravili po markirani poti na Boč. Zaradi spolzke poti smo počasi in previdno premagovali pot proti vrhu mimo golih visokih dreves. V bližini telekomunikacijskega stolpa in razglednika vrh zameglenega Boča (979 m) je močno pihalo. V pričakovanju lepega razgleda smo se povzpeli na razglednik in za nekaj trenutkov smo videli spodaj ležečo pokrajino z vasmí. V Planinski dnevnik in Dnevnik s slovenske planinske poti smo vtisnili žig, ki je bil pritrjen na ograji stolpa.

Boču pravijo tudi štajerski Mont Blanc, zakaj Boč se resnično boči v ponosu kakor Napoleon: ni visok, ampak je velik. Sam je in čokat sredi ljubeznive valovite dežele, posejane s starodavnimi kraji in graščinami, poljanami in gozdovi. Obenem pa je poraščen kakor kakšen star gozdni mož, ki se je vzel iz lastnih pripovedk, in to celo na svojem temenu, tako da so nanj morali postaviti 20 metrov visok razgledni stolp. Človek se na njem počuti kakor tisti Kranjec iz vica, ki so ga dvignili za kravateljce visoko pod nebo in mu rekli: ali zdaj vidiš zeleni Štajer? Vsi okoliški vrhovi: Bohor, Pohorje, Konjiška gora so višji, vendar se z njih ne vidi tako obsežno kraljestvo, kakršno je Bočevo; pa ne doseže niti tisoč metrov.

Po drugi markirani dokaj strmi poti skozi gozd smo prišli do Doma na Boču (658 m), ki stoji na prostrani planoti Na Ravni na zahodnem pobočju Boča. V bližini je cerkva sv. Miklavža iz začetka 16. stoletja, spomenik zavarovani rastlini – cvet velikonočnice, dreved brez in na koncu spomenik padlim v 2.

Na štajerskem Mont Blancu.

Foto: M. Petkovšek

svetovni vojni ter nekaj igrišč. Od doma je bil lep pogled na vrh Boča. V lepem vremenu je od tam lep razgled na vse strani: proti severu in severovzhodu na Dravsko polje, ki ga na zahodu oklepa Pohorje, severovzhodno na Slovenske gorice, na vzhodu na Haloško gričevje, na bližnjo Donačko goro, na jugu na obširno Kozjansko gričevje, za njim na Posavsko hribovje z Bohorjem in Lisco ter Gorjanci, proti zahodu na Konjiško goro. Ob jasnem vremenu seže pogled do Julijcev in Savinjskih Alp.

Po krajšem počitku in okrepčilu smo odšli do 5 km oddaljenih in s soncem ožarjenih Poljčan. Sredi popoldneva smo se odpeljali proti domu zadovoljni, da smo preživeli lep jesenski dan na planinskem osamelcu severovzhodne Slovenije.

Marinka Petkovšek

Po Vertovčevih poteh

Logaški planinci smo se 16. novembra pridružili množici pohodnikov 8. pohoda po Vertovčevih poteh – v spomin na nadvse pomembnega vipavskega rojaka Matijo Vertovca

Ob vodstvu Marinke Kozamer-nik smo z letošnjim pohodom obšli Ustje, Uhanje, Tevče, Vrtovče, Šmarje, Potok, Ostri vrh, Planino, Dolenje do izhodišča pri hrastu na Ustjah. Ob polenajstih smo se udeležili sv. maše v cerkvi sv. Kancijana na Planini; tam smo imeli pripravljeno tudi toplo malico. Ob polenih pa je bila pred staro šolo na Planini slovesnost. Vsem pohodnikom pa so na različnih pohodnih točkah postregli s čajem, kavo, piškoti inodličnim

domačim vinom.

Od hrasta pri Ustjah smo se napotili do Uhanj, ki so najnižja točka pohoda (75 m) in kjer živi še 6 družin. Gostoljubna domačina sta nas postregla z domačimi pridelki. Kmalu smo prišli do križišča Ključ, kjer je bilo odkrito nahajališče zelo redkih koralnih in drugih fosilov iz terciarja. Skoz Tevče smo sredi poldneva prišli do Vrtovč ob povezovalni cesti med Vipavsko dolino in dolino Branice. Ob daljšem počitku smo si postregli iz nahrbtnika in poskusili izdelke in pridelke iz ponudbe okoliških kmetij. Pot smo nadaljevali do Šmarij, katerih starejši del je spomeniško zaščiten. Ob farni cerkvi sv. Marije, zgrajeni leta 1620, stoji na vaškem trgu obeležje Matiji Vertovcu, ki so ga vaščani v zahvalo svojemu rojaku postavili ob 150-letnici njegove smrti. – Južno nad zaselkom Potok so Jakulini, rojstni kraj Matije Vertovca, enega najvidnejših strokovnih piscev s področja kmetijstva v 19. stoletju, duhovnika, učitelja vipavskih vinogradnikov. V zaselku Potok smo »pokukali« v vinsko klet, kjer so nam razložili pridelavo vina. Nadalje je pot vodila do

najvišje točke pohoda – Ostrega vrha (422 m). Po poljskih poteh smo dospeli do Planine in si ogledali klet vinogradnika Marca, nato pa smo se ustavili v vasi na pokritem balinišču. Na Planini je od junija 1809 do aprila 1813 služboval Matija Vertovec. Domačine je učil vinogradništva, vinarstva in kletarstva. Bil je prvi, ki se je sistematično lotil poučevanja otrok in odpravljanja nepismenosti odraslih. Po topli malici smo pot nadaljevali skozi naselje Nabojš, mimo obnovljene cerkvice sv. Marjete, sezidane leta 1646, in prispeli v Dolenje. Pot smo nadaljevali do starega hrasta pred vasjo Ustje, kjer smo bili začeli pohod.

Tu smo dobili žig v knjižico tradicionalnega pohoda. Stojnice z domačimi pridelki in dobrotami so vabile. Med nas je prišel tudi pohodnik župan Marjan Poljšak, ki je bil tudi govornik na opoldanski slovesnosti na Planini, sedaj pa je poskočno zaplesal z našimi planinkami. Nato smo se dobre volje odpeljali čez Col do »Stare pošte«, kjer sta ob popestri gostinski ponudbi zaigrala domačina za ples.

Marinka Petkovšek

Osmič po Vertovčevih poteh.

Foto: M. Petkovšek

Med kitaro in kemijo

Mario Kurtjak je bil glasbena zvezda septembrskega Literarnega adagia jeseni – Poslušalce je očaral s svojo izjemno muzikalnostjo, z glasbenim šarmom, z odličnimi interpretacijami – Premnogi ga ne poznajo, čeprav vse življenje živi v Logatcu

Danes devetnajstletni Mario je obiskoval osnovno šolo v Logatcu, v drugem razredu se je vpisal v glasbeno šolo. Odločil se je za kitaro, ki je postala njegova velika ljubezen. Mario pa je zagledan tudi v naravoslovje, posebej ljuba mu je kemija. Je študent 2. letnika Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo ter 3. letnika Akademije za glasbo. Pa zmore? Seveda, zmore. Z lahkoto! Še najtežje je usklajevati obveznosti, saj ne mara zamujati predavanj in vaj na kemiji – in noče nič zamuditi na glasbenem področju.

A pojdimo lepo po vrsti. Osnovno glasbeno izobrazbo si je Mario pridobil v logaški Glasbeni šoli pri prof. Evi Hren. Pravi, da ne bi mogel imeti boljše učiteljice. Še ne enajstleten je že prvič sodeloval na glasbenem tekmovanju in od takrat naprej se tekmovanje zelo rad udeležuje. Nima treme, pravi, včasih se mu sicer zgodi kakšna spominska napaka, preprosto uživa v muziciranju, prepredenem z adrenalinskim vzdušjem tekmovanja. Zato se rad pripravlja na tekmovanja, preizkuša svoje sposobnosti, in zato je zbirka njegovih dosežkov na državnih in mednarodnih glasbenih tekmovanjih izjemna. Mario je tudi prejemnik zlatih priznanj na tekmovanjih iz kemije, logike, matematike in slovenščine. V četrtem letniku gimnazije Jožeta Plečnika bi se skoraj udeležil kemijske olimpijade! Malo mu je manjkalo, je pa zato Mario dosegel vse točke na maturi! Prepričan pa je, da kitaro ne bo nehal igrati.

Tako je torej vzporedno z gimnazijo preživel srednješolska leta ob kitari na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani (SGBŠ) pri prof. Igorju Sajetu. Po treh letnikih srednje glasbene šole je leta 2006

Kitara med violino in flavto.

Foto: N. Pirc

opravil sprejemni izpit na akademiji za glasbo. Zdaj je študent pri prof. Andreju Grafenauerju. Vsak profesor da mlademu glasbeniku kaj svojega in zato Mario obiskuje tudi mednarodno priznane kitariske mojstre, pa tudi tečaje komorne glasbe. Znanja in izkušnje ni nikoli preveč, pravi. Mariova zbirka tekmovalnih dosežkov je zajetna: na državnih tekmovanjih je leta 2000 dobil srebrno plaketo, leta 2002 v disciplini kitarski duo 1. nagrado in zlato plaketo, leta 2003 srebrno plaketo in leta 2006 1. nagrado in zlato plaketo, na mednarodnih tekmovanjih pa je leta 2004 v Gorici osvojil 1. nagrado, leta 2005 na Mörskem festivalu v Murski Soboti zlato priznanje in v Gorici 2. nagrado. Leta 2006 je v Murski Soboti dobil zlato priznanje in 3. nagrado, na tekmovanju Kitarika v Kopru srebrno priznanje in na tekmovanju v Gorici 3. nagrado. Zaradi izjemnih štu-

dijskih uspehov in zaslug pri umetniškem uveljavljanju šole, mu je SGBŠ v Ljubljani leta 2007 podelila Škerjančevo nagrado. V zadnjem času Mario zelo uspešno koncertira in tekmuje v komorni skupini Trio Irenema, ki jo sestavljata še flavtistka Irena Rovtar in violinistka Neža Piry. Na 3. tekmovanju komornih skupin Primož Ramovš so osvojili 1. nagrado in zlato medaljo, na tekmovanju TEMSIG pa srebrno plaketo in posebno nagrado za najboljšo izvedbo skladbe slovenskega skladatelja. Mario pa bo 19. decembra skupaj z Nežo in Ireno prejel Prešernovo nagrado Akademije za glasbo za študijsko leto 2007/2008.

Ima Mario ob vsej glasbi in kemiji sploh kaj časa zase? – O, ja, ima! Mnoge reči ga zanimajo, tako kot vse mlade. Mario ima srečo, ker ima izjemen spomin. Vse svoje koncerte, vse tekmovalne programe, vse note na koncertnih odrih odigra na pamet. Prav tako si z lahkoto zapomni vse naloge pri kemijskem izpitu, na primer. Kot film, kot sličice se vrstijo pred njim podo- bne strani z notami in zelo redko se zgodi, da kje zazija kakšna spominska luknjica.

Pa še to: kitaristi imajo posebej urejene in negovane nohte. Tudi Mario. Za igranje so zelo pomembni, in kar veliko časa terja skrbno piljenje in utrjevanje nohtov, saj samo tako zvenijo strune dobro. Ja, in ker morajo kitaristi zelo paziti na svoje roke, ne smejo igrati odbojke, na primer, pa tudi vsa hišna opravila niso prav priporočljiva, čeprav Mario pravi, da sam kar rad pomaga doma.

Ker ga stara kitara že dolgo spremlja, si zdaj želi nove, take, ki mu bo dajala več tona, več glasbenih barv, več glasbe ...

Ja. Čisto navaden fant je tale Mario. Preudaren v svojih razmišljanjih, umiren, navezan na svojo družino, za svoja leta malo preveč resen, a optimistično zazrt v prihodnost. Na odru pa... Neka obiskovalka literarnega večera mi je rekla: Če ne bi videla samo enega glasbenika, bi mislila, da igra cel orkester.

Še eno njegovo skrivnost vam izdam: Mario ne mara čokolade! Preprosto mu ni všeč. In je ne jé! Kljub temu z užitek- kom poje kaj sladkega: jabolčni zavitek ali kos potice. Da boste vedeli, če mu boste šli kdaj čestitat po koncertu!

Branka Novak

Zahvala Pevskega društva

Mežani pevski zbor Logatec se zahvaljuje vsem donatorjem, ki so prispevali k uspešni izvedbi letnega koncerta 30. novembra letos. Med donatorji so bili: Osnovna šola 8 talcev Logatec, Glasbena šola Logatec, MePZ Odmev Kamnik, Gostilna Baron-Kristina Brataševac Logatec, KGZ Logatec, Okna in vrata Janez Nagode, s.p., Tržaška 64 Logatec, Pekarna-keksarna Adamič Vrhnika, Pekarna Baškovič Vrhnika, Sadje in zelenjava Pivk, Vinotoč Povh Goče Logatec, Vinogradnik Marko Gregorič Prvačina, Žup+nik Janez Kompare. Zahvala gre tudi napovedovalki Darji Merlak.

Vsem občankam in občanom pa voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto

pevci MePZ Logatec

Odlični na 1. festivalu Attacca

Pevci Mladinskega pevskega zbora (MPZ) šole Tabor so naporne dvomesečne priprave končno okronali z najpomembnejšim nastopom te sezone – S še tremi mladinskimi zbori so nastopili na enem od štirih koncertov, ki so novembra potekali v različnih krajih Slovenije – Od skupaj devetnajstih sprejetih zborov je uspelo le petnajstim sestaviti in uspešno izvesti program

MPZ osnovne šole (OŠ) Tabor je nastopil na koncertu v Antonovem domu v Ljubljani. Petnajstminutni program, ki so ga poimenovali Pobegle rime, so poklonili odličnemu skladatelju Jakobu Ježu ob njegovi življenjski obletnici. Izvedli so dve njegovi skladbi: Abecedo in Pobegle rime ter še Veter, skladbo njegove hčere Brine Jež Brezavšček. Vse tri skladbe je v scenarističen in dramaturški okvir postavila Branka Novak. Vanj je vključila tudi odlomke iz pesmi, ki so jih po vzoru Srečka Kosovega napisali nekdanji učenci OŠ Tabor. Zbor so spremljali glasbeniki – pianist Miha Nagode in učenki Glasbene šole Logatec: violinistka Sonja Arhar in violončelistka Eva Razložnik. Celoten program pa je stekel pod dirigentsko taktirko zborovodje Zdravka Novaka.

Poleg logaškega zbora so se na ljubljanskem koncertu predstavili še MPZ OŠ Brezovica z zborovodkinjo Sonjo Sojer in s skladbami Lojzeta Kranjčana. MPZ OŠ Danila Lokarja iz Ajdovščine z zborovodkinjo Marinko Šuštar nas je popeljal v daljne dežele: v Avstralijo, Novo Zelandijo in na Japonsko ter predstavil njihove ljudske pesmi s petjem, plesom, mimiko in gibi rok. Nazadnje je nastopil še MPZ OŠ Draga Bajca iz Vipave, ki ga vodi zborovodkinja Zvonka Starc. Njihov program šestih skladb je pel o živalih, med njimi tudi prvič skladbo Čebela, ki je delo komaj enaindvajsetletne skladateljice Neže Žgur.

Po nastopu posamičnih zborov je vseh 150 pevk in pev-

Trenutki za pomembne novice.

cev stopilo na oder, in pod taktirko Karmine Šilec sta mogočno zazveneli dve skupni pesmi. Toda tu se program še ni končal. Sledilo je družabno srečanje, na katerem so se vsi štirje zbori še enkrat predstavili, tokrat bolj sproščeno in zabavno. Pevci in zborovodje so se lahko drug od drugega marsikaj koristnega naučili, imeli so možnost prisluhniti drug drugemu, se družiti in ... preprosto uživati v petju in v vsem, kar so skupaj ustvarili.

Bojana Levinger

Storiti nekaj, čeprav malo

Vse se najprej začne v glavi. O čem premišljujemo, kaj si želimo, po čem hrepenimo...? Misel je energija, ki spreminja svet! Kot uči pradavna knjiga knjig Dhammapada: »Misel vodi vse stvari, misel jih rodi in oblikuje« ...

MPZ osnovne šole (OŠ) Tabor je nastopil na koncertu v AntonoKljub besedam nekaterih cinikov, da posameznik ne more rešiti sveta pred ekološko katastrofo in da so varčne žarnice, ugašanje luči ter

Energetska preizkuševalka.

Foto: A. Žakelj

recikliranje zgolj metanje peska v oči, smo Mavričniki s Podružnične šole Rovtarske Žibrshe mnenja, da vsako dejanje šteje.

Smo podeželska šola in zato še posebej zelo povezani z naravo. Dobro se zavedamo življenja v zdravem okolju. Zaradi tega smo že dosti prej, preden smo se vključili v projekt Mavričniki, na različne načine pazili na naš ožji šolski okoliš. Sedaj pa to počnemo še bolj zavestno. Letos smo se vključili tudi v projekt Eko šola in vestno izpolnjujemo vse naloge: ločujemo odpadke v učilnici, šolski kuhinji in doma, varčujemo z vodo, energijo ter sanitarnim in pisalnim papirjem. Na varčevanje nas, če bi kdaj naključno pozabili, opozarjajo simpatične nalepke, ki jih imamo ob vsakem umivalniku, držalu za papir in stikalu. Naučili smo se pravilnega prezračevanja, pazimo na temperaturo v učilnici. Zbiramo pokrovčke za invalidski voziček in izrabljene kartuše, tonerje in mobitele, pri čemer

nam pridno pomagajo tudi nekateri vaščani.

Trudimo se, da bi živeli čimbolj zdravo, zato smo veliko pozornosti namenili zdravni prehrani. Za izdelke, ki jih izdelujemo pri pouku, uporabljamo po večini ekološke – naravne materiale. Izdelki so iz naravnih že odraženih materialov – papirnate škaltice, plastenke, kozarci za vlaganje, pokrovčki..., ki bi končali na smetišču – prav tako lepi in uporabni z malo volje, ročnih spretnosti in domišljije.

Zato: Ne čakajte na jutri! Ni najbolj pomembno, kako velik si in kje začneš, pomembno je, da se odločiš za korak, korak zavedanja. Zavedanja, da smo vsi povezani in prepleteni, da smo vsi ENO.

Zato: Hura za Eko Mavričnike, ki nas učijo, kaj je dobro in kaj ni! In veliko pomembneje kot kritizirati je storiti nekaj, pa čeprav malo!

Ana Žakelj

Vabilo mladim bralcem!

***V Knjižnici Logatec tudi v tem šolskem letu dvoje projektov –
Moja najljubša knjiga in MEGA kviz.***

Priznanje *Moja najljubša knjiga* se podeljuje vsako leto 2. aprila ob mednarodnem dnevu knjig za otroke, in sicer v dveh kategorijah: za najljubšo slovensko mladinsko knjigo in za najljubšo v slovenščino prevedeno mladinsko knjigo. Cilj glasovanja je spodbujati branje in zanimanje za mladinsko književnost med mladimi bralci. Glasujejo lahko vsi otroci, ki knjigo sami preberejo, pri čemer smejo glasovati za katerokoli delo, ne glede na letnico njegove izdaje; glavna pozornost pa velja leposlovni knjigi. Učenci bodo glasovnice dobili in jih oddali v svoji šolski knjižnici ali v Knjižnici Logatec in njenih enotah. Glasovnice bomo zbirali do 6. februarja 2009. Knjigo, ki bo na Logaškem prejela največ glasov, bomo razglasili ob slovenskem kulturnem prazniku, ko bomo tudi nagradili tri izžrebane bralce.

Slovenski knjižnično muzejski MEGA kviz v petih sklopih obravnava znamenite Slovence in njihove spominske hiše. Od oktobra do februarja se zvrstijo: Ipavci in Ipavčeva hiša

v Šentjurju, Herman Potočnik Noordung in spominsko središče Vitanje, Luiza Pesjak in Lili Novy ter sledovi njune prisotnosti v Ljubljani, Oton Župančič in spominske zbirke v Ljubljani, na Vinici in v Dragatušu, Pater Stanislav Škrabec in Škrabčeva domačija v Hrovači.

Kviz je namenjen predvsem učencem drugega in tretjega triletja osnovne šole. Osnovna vsebina in namen kviza je spoznavanje znamenitih Slovencev in njihovih spominskih hiš, pomembni cilji pa so tudi spoznavanje kulturne dediščine, spodbujanje sodobnih pismenosti in ne nazadnje spodbujanje branja.

MEGA kviz je mogoče reševati: s tiskanim vprašalnikom (učenci ga dobijo v šolski knjižnici ali v Knjižnici Logatec), vsak mesec posebej na spletni strani www.koz.si/megakviz, prek mobilnih telefonov 3 G. – Kviz bo vsak mesec predstavljen tudi na TV Slovenija v oddaji Enajsta šola – Oddaja za radovedneže.

Vabljeni k sodelovanju!

Petra Rok

Vzgoja za pomoč ljudem

Živahno in vzgojno ob tednu otroka

Tudi letos smo otrokom z Osnovne šole Tabor popestrili teden otroka. V jutranjem varstvu smo skupaj z otroki načrtovali dejavnosti, ki bi si jih želeli udeležiti. Žal, ima teden samo pet dni, idej pa je bilo preveč. Kljub slabemu vremenu smo se odpravili na krajši sprehod, da smo si vsaj prislužili pohodniško malico.

Uživali smo tudi v kino predstavi, igrali smo se s svojimi igračami, v četrtek popoldne, 2. oktobra, pa smo preživeli s starši. Izredno smo uživali v njihovi družbi, vendar bi si želeli, da bi se odzvalo več korajžnih očkov in mamic. Kljub vsemu je športno obarvano ura minila v veselju in smehu. Preizkusili smo se v pravih igrah, takšnih, ki jih poznajo tudi starši. In starši so uživali. Ta dan so bili oni v ponos svojim otrokom. Na koncu smo

se pomerili v štafetni igri. Seveda, veljala so posebna pravila, ob katerih smo se nasmejali do solz. Poslovlili smo se razigrani in utrujeni.

Na šoli je postala že kar tradicija, da v tednu otroka vzgajamo otroke tudi za pomoč drugim. Letos smo v akciji »Otroci pomagamo otrokom« zbirali otroška oblačila in slikanice. Zahvaljujem se otrokom in staršem, ki so zložena ter oprana oblačila prinesli na naše zbirno mesto. Zahvala velja tudi otrokom, staršem in učiteljici Ani s podružnične šole Rovtarske Žibršice. Podarjeno smo dostavili Rdečemu križu Logatec. V veselje mi je, da lahko skupaj pomagamo in hkrati z roko v roki vzgajamo najmlajše.

Anita Čretnik

Naš Primož Trubar

Primož Trubar je začetnik slovenske književnosti. Napisal je prvi dve knjigi v slovenskem jeziku: Katekizem in Abecednik.

Letos mineva 500 let od njegovega rojstva, zato smo se ga na šoli 8 talcev spomnili na več načinov. Pripravili smo razstavo njegovih del in tudi del ostalih protestantov, poslušali smo njegov jezik in pesmi, ki jih je napisal, risali smo njegov portret; pri pouku slovenščine smo mu namenili nekaj zanimivih ur.

Učenci v devetem razredu smo pripravili govorne nastope o njegovem življenju in delu. Naloge smo se lotili zelo raziskovalno in presenetili celo učiteljico. Če lahko z našimi besedami izrazim, kako nam je bilo, bi verjetno vsi rekli, da nam je bilo "zakon". Pravzaprav smo o Trubarju izvedeli zelo veliko, tudi to, da nas je ravno on prvi poimenoval Slovence in je prvi uvedel črkopis našega jezika.

Eva Goršič Šen

Urnik Knjižnic

Knjižnica Logatec

Tržaška cesta 44, 1370 Logatec, tel. 01 7541-722 /
fax 01 7543-137,

www.log.sik.si, knjiznica.logatec@log.sik.si

ponedeljek, sredo, petek : 9.00 – 19.00

torek, četrtek : 12.00 – 19.00

sobota: 8.00 – 13.00

Knjižnica Rovte

torek: 15.00 – 19.00

četrtek: 12.30 – 19.00

Knjižnica Hotedršica

sreda: 16.00 – 19.00

petek: 16.00 – 19.00/

Knjižnica Vrh Sv. Treh Kraljev

torek: 12.30 – 14.30

petek: 17.00 – 19.00

Bralci pišejo

Odmev na članek »Nujnost boljših cestnih povezav«

V Logaških novicah št. 11/08 – Gospodarske diagonale – avtor Franc Gostiša v sestavku »Nujnost boljših cestnih povezav« v zvezi z razpisom »Ukrepi ... iz Ur. lista, zagovarja graditev manjkajočih gozdnih cest in vlak, kar bi v posledici vplivalo na nego in prirastek v bolj oddaljenih gozdovih. Ob izgradnji gozdne infrastrukture pa omenja potrebo po gradnji »Logaške obvoznice« od roba naselja na Martinj Hribu, do krožišča na Kalcah (ga še ni). Kot gozdar in občan sem navdušen nad pobudo in jo podpiram. Glede na stanje razpoložljivih finančnih sredstev pa je članek bližje dobrim željam kot gospodarskim diagonalam. Sedanja cestna povezava od Kalca prek krožišča Martinj Hrib do avtoceste je v prometnih konicah že (pre)tesna. Prav je, da občani (Občina) razmišljajo o rešilni obvoznici. Če bi obvoznico gradili s soudeležbo sredstev z razpisa, saj bi bil zaradi nje spremenjen potek (podvozi) nekaj gozdnih cest, bi bil začetni finančni vložek iz razpisa kar otipljiv!

Gospodarsko korist obvoznice cenim za bistveno večjo od koristi vlaganj v gozd (nega, večji vrednostni prirastek, manjši stroški spravila in prevoza posekanega lesa ter dobiček gozdnih posestnikov v prometno oddaljenih gozdovih in druge koristi). Z združevanjem manjših gozdnih parcel, kot so tako imenovane numare v Srnjaku in še kje, je treba nadaljevati. Reševanje nima

večje teže, odvisno pa je od osebnih in drugih interesov.

Gradnja gozdnih vlak in cest je na Logaškem razmerno poceni. Velik del izkopanega skalovja iz apnenca in dolomita je primeren za vgradnjo v cestne nasipe, pogosto najdemo vrtačast svet, kjer gradimo po grebenih nad vrtačami, odvajanje vode na prepustnem kraškem svetu je lahko minimalno, mehanizacije za gradnjo – močnejši kopač z udarnim kladivom – ni težko najeti. Strojne sečnje ne upoštevam.

Kjer je vleka posekane hlodovine do kamionskega nakladališča v povprečju daljše od 300 metrov, je treba gozdno cesto približati sečišču. Večji gozdni posestniki so si za svoje potrebe že skrajšali vlake in podaljšali gozdne ceste. Pri manjših in v delu oddaljenih gozdov, pa je treba nadaljevati misijonarsko delo za graditev poti, ki ga gozdarji sicer že opravljajo. Strokovne usmeritve gozdarska služba obvladuje, finančna sredstva pa prispevajo lastniki. Če se združijo, toliko lažje in bolje, če pa so na voljo sredstva z razpisa, je učinek podoben. Dohodek od lesa ni obremenjen s stroški gradnje poti.

Kot je meni znano, je bil naval lastnikov na razpisana sredstva »Ukrepov ...« izjemen, in je letošnji program že sklenjen. Pa naj bo za naše naslednji več uspeha.

Jože Omerzu

*Pomlad bo na tvoj vrt prišla in vprašala, kje si ti.
Sedla bo na rožna tla in zajokala, ker te ni.*

Zahvala

ob izgubi našega nadvse dobrega

Ivana Kobala
dr. vet. med.

Neizmerno hvaležni, da nam je bilo dano deliti življenje z njim, se najprej in predvsem zahvaljujemo njegovi osebni zdravnici dr. Darji Modic-Likar za dolgoletno zdravljenje ter nadvse tople in človeški pristop v času njegovega poslavljanja.

Hvala patronažnima sestrama Branki in Urški ter vsemu zdravstvenemu osebju ZD Logatec za prijazen odnos in razumevanje.

Hvala duhovnikom: gospodu Janezu in gospodu Andreju za lepo opravljen mašni obred in govor ter za mesečne obiske na domu v času njegove bolezni.

Prisrčna zahvala nekdanjim sodelavcem Veterinarske postaje Vrhnika za izkazano čast in poslovljni govor. Hvala tudi ostalim nekdanjim sodelavcem, sošolcem in stanovskim kolegom, ki so se prišli od njega posloviti v tako velikem številu. Posebna zahvala velja družinama dolgoletnih prijateljev Mulec in Lozej za besede sočutja in tolažbe.

Ganjeni zaradi vse pozornosti in molitev, se zahvaljujemo skupini »Betanija« iz Doma Marije in Marte, glavnim sestri Marjani za moralno oporo ter hišniku Petru za vse usluge.

Lepa hvala ga. Mihaeli za čudovito orgelsko spremljavo in ga. Metodi za deklamacijo.

Prisrčna hvala našim sosedom za pomoč v času bolezni, mašne darove in sveče.

Besede zahvale veljajo tudi vsem sorodnikom, še posebno Metki, za vso podporo v času zdravljenja ter ne nazadnje bratu Franceljnu za njegove tedenske obiske, spodbudne besede in molitve.

Hvala Marku in Gorazdu iz Komunalnega podjetja Logatec ter podjetju Menart Angela, s.p., Logatec za opravljene pogrebne storitve.

Ne nazadnje se zahvaljujemo prav vsem, ki ste nam izrazili pisano ali ustno sožalje, darovali cvetje in sveče, ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot. Občutili smo, da ste ga spoštovali in imeli radi.

Žalujoci domači

Odmevi iz Doma starejših

Prijetno Martinovo popoldne

V mesecu novembru smo imeli, praznovanje rojstnih dni. Organiziran je bil tudi prevoz na sejem v Logatecu.

Tudi letos smo imeli v Domu Martinov ples kar v delovni terapiji. Obiskali so nas otroci iz osnovne šole. Eden izmed učencev, Jaka mu je ime, nam je zaigral na harmoniko nekaj pesmi. Prvo pesem pa je zaigral naši stanovalki, kajti ravno na ta dan je imela rojstni dan. Na plesišču pa je bilo precej manj

stanovalcev, ker nas je vedno več takih, ki ne moremo več plesati. Z veseljem pa poslušamo dobro glasbo in petje. V kuhinji so nam napekli raznih dobrot, s katerimi so nam postregli otroci. Tudi pijače ni manjkalo.

Tako nam je Martinovo popoldne minilo hitro in v dobre počutju.

Ivanka Pečenik

Z igro in plesom med starejše

Učenci Osnovne šole Rovte so se konec novembra odpravili na obisk v Dom starejših Logatec, kjer so z glasbo, igro in plesom varovancem doma popestrili popoldanske urice

Na Osnovni šoli (OŠ) Rovte so se članice Medgeneracijskega društva v sodelovanju s Centrom za socialno delo Logatec pod mentorstvom Miše Stržinar in Jerneje Kunc odločili, da obiščejo Dom starejših v Logatecu. Hvaležni smo Centru za socialno delo (CSD) za organizacijo brezplačnega prevoza.

Mladi igralci v Domu starejših.

Foto: M. Stržinar

Naši ideji o obisku se je pridružila tudi skupina učencev, ki obiskuje izbirni predmet Gledališki klub. Pod mentorstvom Ljudmile Treven so pripravili igrice Grozd in dva skeča. Za nastop so se izurile tudi plesalke Plesnega krožka, ki so zaplesale skupinski rock'n roll. Kavbojsko polko in polko Na Golici pa so ujeli v plesni korak učenci devetega razreda, ki obiskujejo pouk izbirnega predmeta Ples. Najiminenitnejši med nastopajočimi pa je bil harmonikar Uroš Kunc, ki je požel med varovanci največji aplavz, saj je s svojim spretnim igranjem razveselil marsikatero srce.

Pri Medgeneracijskem druženju so naše članice za varovance napekle nekaj peciva, ki smo ga po nastopu skupaj s čajem in kavo postregli varovancem. Vrhunec popoldneva pa je bil pevski nastop vaščank Rovt, sicer članic Medgeneracijskega društva na OŠ Rovte, ki so zapele dve pesmi. Pred slovesom smo z varovanci tudi malo pokramljali. Želja mnogih je, da bi bili obiski pogostejši.

V današnji družbi je zavedanje o staranju za vse, posebej še za mlade, izredno pomembno. Saj družba, ki ne ceni starosti, ni vredna spoštovanja.

Miša Stržinar

Del dohodnine za gasilce

Nezadržno se bliža konec leta. Ob tej priložnosti se doljelogaški gasilci iskreno zahvaljujemo vsem občanom in občankam, samostojnim podjetnikom in organizacijam, ki ste nam skozi vse leto stali ob strani in nam na kakršenkoli način pomagali. S svojimi prispevki ste nam omogočili nakup kar nekaj prepotrebne opreme, s katero bomo lahko še uspešneje posredovali ob najrazličnejših nesrečah.

Vsakdanje razmere terjajo od nas vedno več sodobne opreme in znanja. Ker vsega tega brez širše podpore sami ne zmo-

remo, vas želimo opozoriti na možnost, da na osnovi Uredbe o namenitvi dela dohodnine za donacijo (UL RS št.30/07 in 36/07) del dohodnine za leto 2008 (0,5%) namenite naši prostovoljni organizaciji. Če nam želite pomagati na omenjeni način, lahko svojo odločitev sporočite na Davčno upravo. Obvezno morate napisati našo davčno številko:83732047.

Vsem se zahvaljujemo za prispevek in hkrati želimo prijetno praznovanje prihajajočih praznikov in obilo zadovoljstva v novem letu.

PGD Dolnji Logatec

PROGLAS

Še posebej Vas vabimo!

Postanite član Pihalnega orkestra Logatec tudi Vi in pimaknite svoj kamenček v mozaik uspehov tega društva! Postanite PODPORNIC ČLAN Pihalnega orkestra Logatec. Skupaj bomo močnejši in boljši! Informacije na www.godba-logatec.si ali pri članih društva.

Slavko Albreht

Iz časopisa JUTRO

JUTRO št. 183

3

Tudi

Naši kraji in ljudje

Praznik obmejnega sokolstva

Ob veliki udeležbi ljudstva je Sokol v Dolenjem Logatcu proslavil 30 letnico svojega obstoja

Sokolsko društvo v Dol. Logatcu je v soboto in nedeljo proslavilo 30letnico svojega obstoja z vsehstransko uspešnim prazničnim naletu obmejnega sokolstva, ki so ga razen vseh obmejnih društev udeležili tudi številni sokolski zastopniki iz

dalj. Tako po otvoritvi proslave s 30 rakotami so se na telovadnico razvrstili vsi telovadci domačega Sokola in sestavili številko trideset kot simbol proslave društva. Po slavnostnem govoru in državni himni so se nato naglo zvrstili ostale to-

ko je s vojaško godbo na čelu širili večji sprevedi s kolodvoru proti telovadnici. Tam so se med tmi vrstili strelci, ki jih je spremljala godba trbovskega Sokola. Osvetlo polje je nato rakotno ponagajalo, toda ob uri nastopa je bilo ozračje rahlo in hladno, kot stalnega nastop na prostem. Tako so je v najboljšem razpoloženju tisočglave množice približala ura glavnih prireditelj.

Razvitje dveh praporov, javni nastop

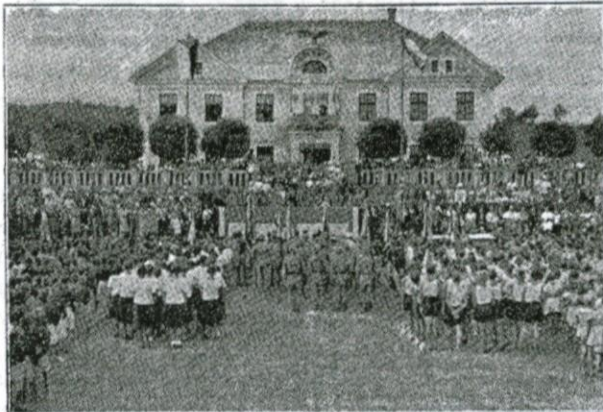
Ob 8. popoldne so se v občinskem zastopstvu razvilo na telovadnici pred glavno tržnico pred Sokolskim domom 494 telovadcev s šestimi vodniki, aredi med njimi pa se je vrstila burno pozdravljen oddelek naše vojske pod vodstvom por. Ladića. Starosta domačega društva, agitičar, Benica je pozdravil telovadce in zbrane zastopnike prvega namestnika staroste SKJ, župe in ostalih društev od blizu in daleč ter številne zastopnike občinskega zbora, posebno toplo zdravico pa je izslovesil pismenemu prof. Hleščku Vladošiču, podpredsedniku pismenke čiščenskova-ke, jugoslovenske igre, funkcionarju pismenkega Sokola in pismenke Sokolske župe, ki je izrazil svoje bivanje med Slovenci za udeležbo na sletu našega obmejnega sokolstva. Občinstvo je izražalo to prikljo za navdušene manifestacije brat-ski republik.

Po pozdravu naši mestni je sledila predaja praporov naraščajo in dol Sokola v Dol. Logatcu. Naraščajočemu praporu, ki so ga izdala Starost domačega društva, je izročila družbena načelnica, osutia Pariz Vidmarjeva, dojemni praporu, poklonjenemu ob članov bivšega Idrjskega Sokola, ki so ta dan proslavljali 40letnico

ustanovitve svojega društva, pa je v imenu odsotnega prvega namestnika staroste SKJ br. Gangia izročil skupno s Davorinko Deželovo br. Kajželj, starosta ljubljanskega Sokola.

Po tej lepi svečanosti, ki je posebej v drugemu delu marškomu izvažila soto in oči v spomin na lepe čase temnega sodelovanja med Idrjskimi in Logaškimi Sokoli, se je s telovadnice slišalo Dol. Logatec razvil kompozitni sprevedi, v katerem je korakale 860 Sokolov s župnim, jez-nim odsekom na čelu ter s vidljivim Idrjskimi Sokoli, ki so komajli s prapovom bivele Idrjske župe. V sprevedu sta korakali dva godbi, godba dravske divizije s oddelkom vojske in sokolske godbe iz Trbovlj. Za Sokoli v kroju se je vrstilo v sprevedi tudi veliko števil Sokolov v civilu, številno pa je bilo tudi zastopstvo emigrantov. Ob navdušenem vrtilkanju in pozdravljanju narodnega občinstva, ki je tvorilo gost špalir, ter obšpanju s cvetjem se je sprevedi v vzorni disciplini vrtil na telovadnice, kjer so je kmalu nato začel javni nastop, otvorjen s pozdravom državni zastavi. Vsi nastopajoči oddelki so bili deležni pohvale in toplega priznanja s strani občinstva, navdušenje pa se kar ni hotelo početi, ko so je pokazala na telovadnici vzorna vrsta, ki je izvajala najprej krasne proste vaje, nato pa dvakrat obojne vaje. Broširimo je nastopila tudi naša hrabra vojska pod vodstvom por. Ladića. Navdušenje je doseglo vrhunec, ko so se krepili junaki v hitri izvedbi razvrtili aredi telovadnice v obliki črke A. Zelo so občinstvu ugajale tudi prastice vaje članov in članic.

Po zboru vseh oddelkov in nagovoru župnega načelnika br. Lubeja, je bil s himno »Hej Slovane! in koracnic, »Le naprej brez miru...« je bil zaključen ofi-cialni del proslave, kateremu je sledila prosta zabava. Le presgodaj se je bilo treba posloviti od družbe, ki je v njej utrpelo narodno srečanje, sokolsko srečanje. Dol. Logatec nam je vili poguma: Naša snega stoji trdnost Le naprej brez miru...

Stik sokolskih oddelkov in vojske pred domom

trbovske in drugih krajev, celo iz Trbovlj in dalje Ribnice, ter nekaj tisočev narodnega občinstva, ki je posebej v nedeljo popoldne napolnilo do zadnjega kotička ves obširni prostor pred ponosnim Sokolskim domom. Odsotnega prvega namestnika staroste SKJ br. Engelberta Gangia je zastopal starosta Sokola Ljubljana br. Kajželj, ki je sletu prisostvoval tudi v imenu svojega društva ter župne uprave. Navdušena sta bila tudi župni načelnik in načelnica, s večimi delegacijami pa so bila razen obmejnih zastopnikov tudi sokolska društva Ljubljana I, Ljubljana V, Ribnica in slasti močno tudi Sokol Trbovlje, ki je postal na slet svojo dobro godbo. Vseh nedeljskih prireditev so je udeležili tudi posl. Pleškovč, Idrjski rojaki so se v velikem številu udeležili predaje svojega prapora doli domačega Sokola. Po treh delegatih je bil zastopani tudi Savez jugosl. emigrantskih društev.

Še lepega sporeda akademije, v kateri lahko rečemo, da je bila najlepši tvoj k nedeljskim prireditvam, ki so tako po udeležbi telovadcev kakor občinstva, predvsem pa po duhu, v katerem so potekle, presegli vsa pričakovanja.

Budnica, prihod gostov, sprevedi

V nedeljo je bil ves Logatec še zgodaj pokoncu. Na obrazih si domačinom lahko bral da je ta dan njihov praznik. Ni bilo skoraj hiše, ki ne bi razobesila velike jugoslovenske zastave, toda velika večina jih je okrasila še s malimi zastavicami prav kakor ob največjih narodnih praznikih. Logatec je v nedeljo počasi svoj pravi obraz. Da je bil ob nekaj trdna racionalna postojanka, to je bilo marsikomu že znano, v nedeljo pa je z vsem neprisljnim poudarkom odprl tudi svoje srce in znova potrdil, da je zanesljiva sokolska trdnjava ob meji.

Budnica je razigrala domačine, ki so v slavnostnem razpoloženju pričakovali goste iz drugih krajev. Nekaj jih je prišlo že v soboto svečer ter s prvima dvema ljubljanskima vlakoma v nedeljo zjutraj, največ pa s prvim popoldanskim vlakom.

Večerna akademija v soboto

Jubilejne prireditve so se začele že v soboto svečer s velikim tel. Ako akademijo na prostem in z ograjenostjo. Že to prireditve, ki je v vsakem pogledu odlična, so uspela, je počutilo nad tisoč lu-

Ob izročitvi praporov

Časopis Jutro je 8. avgusta 1938. leta na 3. strani objavilo več kot pol strani obsežno poročilo ob 30-letnici logaškega Sokolskega društva.

Ali jih/se prepoznate?

Na dveh fotografijah (od treh zgoraj objavljenih) so tudi obrazi, ki bi jih utegnil celo kdo prepoznati. Če kdo uspe koga prepoznati na objavljenih dveh fotografijah, ga vabimo, da to sporoči uredništvu Logaških novic. V eni od naslednjih števil Logaških novic bi radi objavili imena prepoznanih na objavljenih fotografijah.

Uredništvo

Trubar in reformacijska gibanja na Notranjskem in Logaškem

Počasi se izteka „Trubarjevo leto“ – K mozaiku protestantizma na ozemlju današnje Slovenije dodamo še kamenček dogodkov iz naših krajev

Zaradi vojn, kuge, lakote na eni strani in izobilja in nemoralnega življenja duhovščine in plemstva na drugi se je v Evropi pojavilo reformacijsko gibanje. Poleg protestantizma, ki ga je v glaynem sprejemalo plemstvo, meščanstvo ter del duhovščine (ali je pa vsaj simpatiziralo z njim), so se na Slovenskem pojavljala tudi kmečka reformacijska gibanja. Kmetje so se zaradi povečanih dajatev neuspešno upirali plemstvu. Rešitev iz tegob tistega časa (kuga, turški vpadi in z njimi povečane dajatve ter obveznosti in lakota kot posledica vsega naštetega) so videli v kmečkem reformacijskem gibanju, ki je imelo različne verske oblike. Pojavile so se verske sekte, kot so: anabaptisti (prekrščevalci), martrarji (bičarji), skakači in (novi) štifitarji.

V Nadškofijski knjižnici v Vidmu so ohranjene kopije dopisov, ki jih je poslal generalni vikar Jakob Maracco od l. 1563 do 1576. Ta pisma so pomembna za zgodovino protestantizma v naših krajih. V zanimivih poročilih o splošnih cerkvenih razmerah v slovenskih deželah se razkriva popolna cerkvena anarhija, ki je takrat vladala pri nas. Maracco ni mogel opraviti kanonične vizitacije, saj so temu nasprotovali avstrijski vladarji, posebej ognjevit pa tudi protestantsko plemstvo. Ko je napovedal vizitacijo po slovenskih deželah, so mu protestanti grozili, da ga bodo zastrupili, če bo obiskal naše dežele. Svojemu patriarhu Janezu Grimma-

niju je tožil, da deželno plemstvo ščiti krivoverne duhovnike in da ne pusti izvajati cerkvene oblasti, župniki da imajo župnije brez škofovega odloka. Maja l. 1569 je poročal, da v Videm na preizkus npravnosti in vere ni bilo nobenega nemškega, hrvaškega ali slovenskega (schiavi) župnika, niti ni dobil odgovora od njih. Pomembne so tudi kopije dopisov novega generalnega vikarja škofa Pavla Bizancija med leti 1577 do 1585. Zaradi odločnega posega nadvojvode Karla so se šele l. 1579 razmere obrnile na bolje. L. 1581 je škof Bizancij že lahko obiskal avstrijski del oglejskega patriarhata. Popisoval je verske razmere (tarnal je nad razkrojem cerkvene discipline) in tudi cerkve, duhovnike, vasi, gradove in pokrajine, ki jih je obiskal.

Protestantizem, ki ga je v glavnem sprejemalo plemstvo, duhovščina, meščanstvo ter obrtniki, je bil močno razširjen tudi v Cerknici in okolici. Poleg protestantov je cerkniški župnik Penger podpiral tudi bičarje. V tem času se je tudi v teh krajih pojavila sekta štifitarjev (iz nemščine: stiften – ustanoviti, osnovati), ponekod imenovani „novi štifitarji“. Pripadniki tega gibanja so ustanavljali cerkve, kapele in božja pota. Pristaši sekte so prirejali brez sodelovanja duhovnikov procesije v krajih, kjer naj bi se prikazovala Mati Božja, svetniki ali sam Kristus. Cerkve so zidali na visokih hribih ali samotnih gozdnih jasad.

Na romanjih so se pojavili posebni obredni plesi – skakaštvo. Skakači so v zamaknenosti izvajali obredni ples. Pojavi pa se tudi samoučiteljstvo – martrarji ali bičarji. Verovali so, da bo konec sveta, in s samotrpinčenjem so se hoteli rešiti grehov. Najbolj so bili preganjani anabaptisti. Njihove pripadnike je oblast (pomagala ji je katoliška cerkev in tudi protestantsko plemstvo in meščanstvo!) preganjala kot najhujše zločince, obsojali so jih na smrt ali pa na dosmrtno služenje na galejah. Po nekem poročilu iz l. 1530 naj bi bile vse ječe na Štajerskem in v celjski grofiji polne prekrščevalcev. Pripadniki te sekte so v novo vero prekrščevali odrasle in verjeli v tuzemsko evangelijsko enakost. V tujini so vpeljali tudi načelo skupnega premoženja. Resnici na ljubo je treba povedati, da je bil ob Martinu Luthru, ki je l. 1525 obsodil kmečki punt v Nemčiji, podobnega mnenja tudi Primož Trubar, ki je odkrito nastopal v obrambo obstoječega reda in obsojal vsakršno upiranje kmetov (Slovenski cerkveni red, 1564). Je pa Trubar obsojal tudi krivično gosposko.

Glede na tradicionalno vsenotranjsko romanje na Planinsko goro ob prazniku Malega šmarna 8. septembra, so vsekar najbolj zanimivi tamkajšnji dogodki. Maruši, poročeni z Lenartom Medudo iz Planine, naj bi se na dan sv. Andreja l. 1583 prikazal Kristus in ji ukazal, da postane štifitarica ter naj na gori Šingerle (Planinska gora) sezida (novo) cerkev. Pridigala je, da se mora vsak, ki pride na to goro za pokoro mučiti. Štifitarico so vrgli v ječo, že sezidano cerkev pa zaprli. Gibanje pa se je zelo razširilo. Začela so se množična romanja na Planinsko goro. Prihajali so ljudje z Iga, iz Postojne, Ribnice, Cerknice, Planine, Logatca in vse od loških posesti. V Ribnici se je 13. decembra 1584 proti volji župnika zbralo okoli 600 mož in žena ter romalo na Planinsko goro, kamor je priromala tisočglava množica, vdrla v zaprto cerkev in se pričela v zamaknenosti mučiti. Na ukaz nadvojvode je bila 17. decembra 1584 „štifatarska“ cerkev na Planinski gori požgana. Ločina naj bi l. 1585 prenehala obstajati (v teh krajih), v

95 let

**PIHALNI
ORKESTER
LOGATEC**

Božično Novoletni KONCERT

dirigent **Marjan Grdadolnik**
gost večera **Marko Kobal – bariton**
sodeluje tudi **Otroški pevski zbor Sv. Nikolaja Logatec**

Sobota, 20. decembra 2008 ob 19. uri
Večnamenska dvorana Logatec

Predprodaja vstopnic
Knjigarna DZS, Trgovina Darilce, Turistična Pisarna

Zlata sponzorja:

VALKARTON

začetku 17. stoletja pa skoraj povsod.

Ni podatkov, da bi se štifatarstvo razširilo tudi v mestih. Krajevna imena (Štifta, Nova Štifta) in značilni nazivi cerkva (Sv. Duh /Planina!/, Sv. Trojica) in še danes tam živa romanja so dokaz za intenzivnost tega gibanja na tem prostoru. To je bilo edino reformacijsko gibanje, pri katerem je sodeloval tudi slovenski kmet. Protestantizem pa je bil še vedno živ. Nov cerkniški župnik Anton Štefanič (od l. 1593) je

l. 1594 v pismu, poslanem v Videm, zapisal, da v notranjskem okraju duhovniki na prižnici uporabljajo Spanenbergovo postilo (razlaga nedeljskih in prazničnih evangelijev) v slovenščini (prevod Sebastijana Krelja). Zaradi ostrih ukrepov sta bila l. 1603 v Cerknici samo še dva predstavnika luteranske vere.

Planinski vikar Andrej Kastruc je 7. avgusta 1823 zapisal (vir: Nadškofijski arhiv Ljubljana, Zgodovinski zapisi župnije Planina, fasc. 43), da je (podatke je dobil preko ustnega izročila) prišel protestantizem tudi v Planino in vaščani Grčarevca naj bi se zadnji vrnili h katoliški veri (ne vemo pa kdaj). Ob tem je treba dodati, da so verjetno v Grčarevcu bili pripadniki štifatarjev, ne pa protestantov, če vemo, da kmetje niso sprejemali luteranske reformacije, razen izjem, in da je na Notranjskem bilo razširjeno predvsem štifatarstvo.

O protestantizmu v Logatcu ni podatkov. So se pa posamezniki pridružili štifatarskemu gibanju in romanju na Planinsko goro (podatek je iz knjige Zgodovina cerkve na Slovenskem). Iz l. 1823 je ohranjen tudi kratek opis farnega vikariata v Logatcu izpod peresa takratnega vikarja Matije Keršmanca. Ta pravi, da se o reformaciji v Logatcu ne ve nič in da naj bi Dalmatinova Biblija, ki naj bi jo imel neki kmet na Ravniku, prihajala iz Črnega vrha nad Idrijo. Po vsej verjetnosti tu protestantizem ni naletel na plodna tla, drugače bi to bilo vsekakor dokumentirano.

P.S.: Kogar bolj podrobno zanimajo ti burni časi, si lahko te dogodke in živahno korespondenco (glede verske problematike) med nižjo duhovščino, cerkveno oblastjo ter plemstvom prebere v odlični knjigi Janeza Kebeta: Loška dolina z Babnim poljem I. in II. del

Guido Komar

Popravek in opravičilo

Na 11. strani novembrskih Logaških novic iz prispevka **Zeleni oblaki v dolini živega srebra** je pomotoma izpadel navedek: »S sijajnim umetniškim navdihom se je med branja prepletala glasba bravuroznega mladega kitarista Maria Kurtjaka.« Glasbeniku se za neljubi spodrsrlaj opravičujemo.

Uredništvo

Praznovali kar dvesto in štiri leta

V Domu Marije in Marte smo pred tedni praznovali 102. rojstni dan kar dveh oskrbovank. Življenjska pot je gospo **Anomarijo Kiry** iz Velikih Lašč in gospo **Terezijo Fortuna** iz Logatca pripeljala na jesen življenja v Karitasov dom v Logatec. Več let sta obe preživele v isti sobi. Stoletnici sta praznično obhajali skupaj v družbi sorodnikov, županov občine Velike Lašče in Logatca ter sostanovalcev. Kmalu potem je, žal, Anamarijo prikovala bolezen na posteljo.

Duša Doma Marjana z Rezko Fortuna (desno).

Gospa Rezka je še vedno bistra, rada kaj prebere in pripoveduje o doživljajih iz svoje mladosti, vedno je lepo razpoložena in vesela, če jo kdo obišče. Še posebej je vesela obiska nečaka Janeza, za katerega je zmerom skrbela. Ob obiskih razvije svojo fantazijo in zgovorno pripoveduje o mnogočem. Velika ljubezen v njenem življenju je bila knjiga, še zmeraj zato tudi zelo rada posluša, če kdo kaj prebere. Nasploh je dobre volje in rada posluša glasbo. Ob praznovanju smo si zaželeli, da bi nam še dolgo posredovala svojo življenjsko moč, saj se od oskrbovancev zelo veliko naučimo in si tako lajšamo težke trenutke v življenju, njim pa posredujemo nekaj razvedrila in zanimivosti iz zunanjega sveta.

Ob 102. rojstvenem dnevu smo obema jubileantkama zaželeli še veliko lepih dni in jima obljubili, da ju čez leto dni razveselimo z novo jubilejno torto.

am

Izdelava voščilnic

Voščilnice izpod spretnih rok.

Logaško Društvo invalidov je v začetku oktobra organiziralo delavnice za izdelovanje voščilnic z motivi za božično novoletne praznike tudi za rojstne dneve. Delavnico obiskuje šest do deset članic. Za več udeležencev namreč ni dovolj prostora.

Vodja letošnje delavnice je Milena Potokar.

Letos izdelujejo posebno vrsto voščilnic v Pick point tehniki. Ta tehnika združuje šivanje raznobarnih perl z raznobarnimi svilenimi nitkami, kar zahteva precej zbranosti, mirno roko in dober vid.

Besedilo in foto: France Brus

Nova
poslovna
enota v
LOGATCU!

VAŠA NOVA BANKA JE ~~MORDA~~ BLIŽJE, KOT SI MISLITE.

V UniCredit Bank se vam želimo čim bolj približati. Zato smo za vas odprli novo poslovno enoto v Logatcu in pripravili posebno otvoritveno ponudbo. Obiščite nas med delavnikom med 8.30 in 16.30 uro na Tržaški 32. Veseli vas bomo. Osvobodimo se dvomov: www.unicreditbank.si/preizkusitenas

Let's start. **UniCredit Bank**

SLS

Slovenska ljudska stranka

**Vsem članom,
simpatizerjem in prijateljem
voščimo vesel in blagoslovljen
Božič, iskreno in radostno
čestitamo ob dnevu
samostojnosti in enotnosti,
prihajajočem letu pa obilo
zadovoljstva, sreče in zdravja.**

OO SLS Logatec

zeleni grič
Nova stanovanja v Logatcu.
Nova priložnost.

maksimalna cena:
1990 €/m²
z že vključenim DDVjem

V mirnem in zelenem koncu Logatca, le 20 minut vožnje iz Ljubljane, vam ponujamo nova stanovanja, za katera ne boste plačali več kot 1990 evrov na kvadratni meter z že vključenim DDV.

Prodaja: 01/581-6195
www.zelenigric.si

energoplan

Varna uporaba pirotehnik

Na Osnovni šoli (OŠ) Rovte so se članice Medgeneracijskega Uporaba pirotehničnih izdelkov v prazničnih dneh mora biti nam in someščanom ali sovaščanom v veselje in ne vzrok zdravstvenih poškodb, uničevanja premoženja, ustvarjanja zamer pri sosedih zaradi hrupa in plašenja živali, niti ne v nadlegovanje in ogrožanje naključno mimoidočih ali zbranih na proslavljanju na prostem.

Ravnajmo se po nekaj več kot nujnih pravilih:

- bodimo vzor pravilne uporabe pirotehničnih izdelkov našim otrokom, saj njihov občutek za nevarnost še ni dovolj razvit;
- pirotehnične izdelke uporabljajmo na primernih mestih, kjer je dovolj prostora, nikoli sredi množice ljudi, med hišami, v

bližini bolnišnic, vrtcev ali električnih daljnovodov in podobno;

- nikoli ne spreminjajmo ali kombinirajmo med seboj pirotehničnih izdelkov, saj jih uvrščamo med eksplozive, zato ne izzivajmo nesreče;
- pirotehnične izdelke kupujmo le v trgovinah, nikoli ne na ulici, saj bomo le tako prepričani, da uporabljamo varne izdelke z navodili za uporabo, ki jih, seveda, skrbno preberemo in se po njih tudi ravnamo.

V trgovini Signal Pirotehnika pripravljamo letos bogat program s pestro izbiro novosti v pirotehnik, zato vas vabimo, da nas obiščete v obrtni coni v Logatcu – pod trgovino Trgocev.

Signal Pirotehnika

SPECIALIZIRANA TRGOVINA S PIROTEHNIČNIMI IZDELKI
SIGNAL **SPLETNA TRGOVINA** **PIROTEHNIKA**
www.signal-pirotehnika.si Obrtna cona 25, Logatec

URNIK
od 15.12.2008 do 31.12.2008

	8.00 - 19.00
SOBOTA:	8.00 - 19.00
NEDELJA:	9.00 - 13.00
31.12.2008:	8.00 - 17.00

Snežak

Takega snežaka so naredili v Hotedršici iz letošnjega novembrskega snega.

Besedilo in foto. Brane Pevec

Logaške novice v 40. leto

Spoštovanim bralkam in spoštovanim bralcem

želim sporočiti, da se z januarjem 2009 začenja 40. leto izhajanja Logaških novic. Temu jubilejnemu letu želimo vso srečo na pot. V posebni izdaji Logaških novic, te bodo izšle 23. januarja 2009, bomo predstavili vse sodelujoče pri nastajanju in izdajanju časopisa, zlasti vse izdajatelje, vse urednike, oblikovalce, lektorje, redne dopisnike in fotografe. Hkrati bomo objavili ponatise nekaterih člankov, ki govore o dogodkih in ljudeh, izjemno pomembnih za razvoj naše občine pa tudi širše narodove podobe. Vsi uredniki in nekateri vidnejši sopotniki Logaških novic pa bodo v tej posebni številki časopisa objavili svoje odmeve na čas urednikovanja oziroma umestitve časopisa v prostor in čas.

Istega dne se bomo proti večeru (verjetno ob 18. uri) na posebni spominski in razstveni prireditvi v dvorani Glasbene šole srečali z ustvarjalci Logaških novic. Prireditve se bodo udeležili tudi nekateri eminentni gostje iz kulturnega, političnega in javnega življenja sploh.

Lepo vabljeni!

Uredništvo Logaških novic

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 4050 izvodov. Časopis je brezplačen. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si, ISSN 0350 9281

Akcijske cene + darilo
dodatni popust v vrednosti cene goriva za 15.000 km

KIA ZNIŽUJE VAŠE STROŠKE

Poraba že od 4,2 l na 100 km¹

pro_ceed

Prodorni trivratni kompaktni s šestimi zračnimi blazinami, ABS sistemom, elektro paketom, CD/mp3 audio sistemom z upravljanjem na volanu in klimatsko napravo, ...

Model 2009 že za 12.088 EUR

POLOG ŽE OD 1.813,20€, OBROK ŽE OD 162,85€

cee'd

Edini kompaktni s 7-letno garancijo in maksimalnih 5 zvezdic NCAP za varnost. Dobitnik številnih evropskih novinarskih priznanj. Na voljo s petimi motornimi izvedbami in bogatimi paketi opreme, ... Model 2009 že za 11.121 EUR

Akcija -1.000 EUR + Darilo vrednost goriva za 15.000 km

EURO NCAP

7 LET GARANCIJA

POLOG ŽE OD 1.813,20€, OBROK ŽE OD 162,85€

cee'd sporty wagon

Karavanska izvedba modela cee'd z najdaljšo evropsko garancijo in največjim prtljažnikom v razredu predstavlja idealno družinsko ali poslovno vozilo, ... Model 2009 že za 12.088 EUR

POLOG ŽE OD 1.813,20€, OBROK ŽE OD 162,85€

NOVI SPORTAGE

Ustvarjen za užitek, v akcijski ponudbi že od 17.887 EUR dalje.

Akcija -3.000 EUR + Darilo vrednost goriva za 15.000 km

7 LET GARANCIJA

KIA MOTORS The Power to Surprise

POLOG ŽE OD 2.683,05€, OBROK ŽE OD 253,93€

Avtohiša

SELIŠKAR

Idrijska cesta 43, 1360 Vrhnika

T: 01/750 54 97

www.avtohiša-seliskar.si